

Bryssel den 26 juni 2018
(OR. en)

10295/18

Interinstitutionellt ärende:
2016/0397 (COD)

SOC 427
EMPL 348
CODEC 1113

LÄGESRAPPORT

från: Rådets generalsekretariat

till: Delegationerna

Föreg. dok. nr: 10052/18

Komm. dok. nr: 15642/16 + ADD 1-ADD 8

Ärende: Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (Text av betydelse för EES och Schweiz)
– Allmän riktlinje

För delegationerna bifogas det ovannämnda utkastet till förordning som rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) nådde en allmän riktlinje om vid sitt möte den 21 juni 2018. Ändringar i förhållande till den senaste versionen (bilagorna till dok. 10052/18) markeras med **fetstil**.

Utkast till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen
och av förordning (EG) nr 987/s2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG)
nr 883/2004**

(Text av betydelse för EES och Schweiz)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 48,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Ett moderniserat system för samordning av den sociala tryggheten började tillämpas från och med den 1 maj 2010 genom förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009.

1 EUT C , , s. .

- (2) Dessa förordningar uppdaterades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012 för att komplettera, förtydliga och uppdatera vissa bestämmelser i förordningarna, framför allt vad gäller fastställandet av tillämplig lagstiftning och arbetslöshetsförmåner, och för att göra tekniska anpassningar av hänvisningarna till nationell lagstiftning i bilagorna.
- (3) Vid bedömningar och diskussioner i administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen har det framkommit att moderniseringsprocessen bör fortsätta för förmåner vid långvarigt vårdbehov, arbetslöshetsförmåner och familjeförmåner.
- (4) Det förblir viktigt att se till att samordningsreglerna håller jämna steg med det föränderliga rättsliga och samhällsliga sammanhang där de används genom att ytterligare underlätta utövandet av medborgarnas rättigheter och samtidigt säkerställa rättslig tydlighet, en rättvis fördelning av den finansiella bördan mellan institutionerna i de berörda medlemsstaterna, förenklad förvaltning och tillämpning av reglerna.
- (5) Vid tillämpningen av den princip om likabehandling som föreskrivs i förordning (EG) nr 883/2004 måste rättspraxis från Europeiska unionens domstol respekteras. Domstolen har tolkat denna princip och förhållandet mellan förordning (EG) nr 883/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier² i sina domar i målen C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanovic, C-299/14 Garcia-Nieto och C-308/14 Kommissionen mot Förenade kungariket.

2 EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

- (6) Förmåner vid långvarigt vårdbehov har hittills inte uttryckligen inbegripits i det materiella tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 883/2004, utan har i princip samordnats enligt de bestämmelser som är tillämpliga på förmåner vid sjukdom, vilket leder till rättsosäkerhet för både institutioner och personer som ansöker om förmåner vid långvarigt vårdbehov. Det finns ett behov av att utveckla lämpliga och stabila bestämmelser för förmåner vid långvarigt vårdbehov i förordningen, där man som en allmän regel fortsätter att samordna dem som förmåner vid sjukdom, samt att inkludera en tydlig definition av sådana förmåner och en förteckning över dem.
- (7) [...]
- (8) Vad gäller arbetslöshetsförmåner bör reglerna för sammanläggning av försäkringsperioder tillämpas enhetligt i alla medlemsstater.
- (8a) För att säkerställa en verklig koppling mellan arbetslösa personer och arbetsmarknaden i den medlemsstat som tillhandahåller arbetslöshetsförmåner, med undantag för de helt arbetslösa arbetstagare som avses i artikel 65.2 och 65.2a i förordning (EG) nr 883/2004, bör det i reglerna för sammanläggning av försäkringsperioder i syfte att uppbära arbetslöshetsförmåner införas ett krav på att den försäkrade personen senast har fullgjort en oavbruten försäkringsperiod, anställningsperiod eller period som egenföretagare på minst en månad i den medlemsstaten [och därigenom bidragit till finansieringen av systemet för arbetslöshetsförmåner i den medlemsstaten under en i förväg fastställd tidsperiod. I annat fall bör den medlemsstat i vilken den personen näst senast har fullgjort en försäkringsperiod, anställningsperiod eller period som egenföretagare bli behörig om personen har fullgjort en sådan period i den medlemsstaten. I detta fall bör registrering hos arbetsförmedlingen i den medlemsstat där den arbetslösa personen senast var försäkrad ha samma verkan som registrering hos arbetsförmedlingen i den medlemsstat där personen tidigare var försäkrad. I de fall där personen inte fullgjorde en sådan period i dessa medlemsstater bör den medlemsstat där den senaste försäkringen, anställningen eller verksamheten som egenföretagare ägde rum bli behörig.

- (9) För att förbättra arbetslösa personers möjligheter att flytta från en medlemsstat till en annan för att söka arbete och deras chanser att återintegreras på arbetsmarknaden, och för att ta itu med kompetensglappet mellan länder får medlemsstaterna besluta att utöva möjligheten att förlänga perioden för export av arbetslöshetsförmåner fram till slutet av den period under vilken personen har rätt till förmåner.
- (10) Det finns ett behov av att säkerställa mer jämlik behandling av gränsarbetare och andra som arbetar i ett annat land genom att säkerställa att de får arbetslöshetsförmåner från den medlemsstat där de senast var yrkesverksamma, förutsatt att de har fullgjort en försäkringsperiod, anställningsperiod eller period som egenföretagare i den medlemsstaten under en period på minst tre sammanhängande månader.
- (10a) Arbetsmarknaden i Luxemburg kännetecknas av vissa särdrag. Gränsarbetare utgör en mycket stor andel av den totala sysselsättningen i Luxemburg, som vida överstiger andelen gränsarbetare i den förvärvsarbetande befolkningen i någon annan medlemsstat. Införandet av de nya reglerna om gränsarbetare och andra som arbetar i ett annat land förväntas innebära en mycket stor administrativ börda för den luxemburgska arbetsmarknadsmyndigheten eftersom den skulle bli behörig institution för betydligt fler gränsarbetare. Därför är det lämpligt att bevilja Luxemburg ytterligare en infasningsperiod under vilken artiklarna 65 och 86 i förordning (EG) nr 883/2004 och artiklarna 56 och 70 i förordning (EG) nr 987/2009 som var i kraft före [ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx] fortsätter att gälla så att denna medlemsstat får den tid som behövs för att vidta alla förberedande åtgärder som krävs för en smidig övergång från den aktuella rättsliga ramen till de nya reglerna och anpassa sitt sociala trygghetssystem.**
- (11) För att ta hänsyn till domen i Europeiska unionens domstols dom i mål C-347/12 Wiering finns det med avseende på beräkningen av tilläggsbeloppet två kategorier av familjeförmåner av samma slag: familjeförmåner i form av kontantförmåner som främst är avsedda att ersätta inkomst som inte intjänats på grund av vård av barn, och alla andra familjeförmåner.

- (11a) Familjeförmåner i form av kontantförmåner som främst är avsedda att ersätta delar av eller hela inkomster som inte intjänats eller inkomster som personen inte kan intjäna på grund av perioder av vård av barn är utformade så att de motsvarar de enskilda och personliga behoven hos den förälder som omfattas av lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten och skiljer sig därmed från övriga familjeförmåner, eftersom de är avsedda att kompensera föräldern för inkomstbortfall eller utebliven lön under perioder för vård av barn i stället för att enbart vara avsedda för allmänna familjeutgifter.
- (12) I syfte att möjliggöra en snabb uppdatering av förordning (EG) nr 883/2004 i linje med utvecklingen på nationell nivå bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till Europeiska kommissionen med avseende på ändring av bilagorna till förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016³. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (13) För att stödja medlemsstaterna i deras arbete med att bekämpa bedrägerier och felaktigheter i tillämpningen av samordningsreglerna är det nödvändigt att fastställa en mer tillåtande rättslig grund för att underlätta behandlingen av personuppgifter om personer som omfattas av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009. Detta skulle ge en medlemsstat möjlighet att jämföra uppgifter som innehas av dess behöriga institutioner med uppgifter som en annan medlemsstat innehar för att identifiera felaktigheter eller inkonsekvenser som kräver ytterligare utredning.
- (14) [...]

3 EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (15) För att påskynda förfarandet för kontroll och återkallande av handlingar vid bedrägerier och felaktigheter är det nödvändigt att stärka samarbetet och informationsutbytet mellan den utfärdande institutionen och den institution som begär ett återkallande. När det råder tvivel om en handlingens giltighet eller huruvida styrkande handlingar är korrekta ligger det i de berörda medlemsstaternas och personernas intresse att de berörda institutionerna når en överenskommelse inom rimlig tid.
- (15a) När det gäller handlingar som rör den socialförsäkringslagstiftning som innehavaren omfattas av bör det finnas ett detaljerat förfarande för samarbete vid tvivel om deras giltighet. Det är också nödvändigt att fastställa närmare bestämmelser om retroaktiv verkan om en handling återkallas eller korrigeras. Detta omfattar även situationer där de berörda medlemsstaterna bör överväga att ingå ett avtal på grundval av artikel 16 i förordning (EG) nr 883/2004 för en del av eller alla de perioder som omfattas av dokumentet.
- (16) För att säkerställa att samordningsreglerna fungerar ändamålsenligt och effektivt är det nödvändigt att klargöra reglerna för fastställande av tillämplig lagstiftning för arbetstagare som bedriver ekonomisk verksamhet i två eller flera medlemsstater för att uppnå större jämlikhet med de villkor som gäller för personer som har sänts ut till en medlemsstat för att bedriva ekonomisk verksamhet.
- (16a) Dessutom bör kopplingen till det sociala trygghetssystemet i ursprungsmedlemsstaten för anställda personer som skickas till en annan medlemsstat stärkas genom att en minimiperiod för föregående anslutning föreskrivs.

- (17) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av artiklarna 12 och 13 i förordning (EG) nr 883/2004 samt för genomförandet av bestämmelserna om återkrav i förordning (EG) nr 987/2009 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁴.
- (18) Om en medlemsstat inte kan anmäla den genomsnittliga årskostnaden per person i varje åldersgrupp för ett visst referensår inom den utsatta tidsfristen, måste det finnas ett alternativt sätt för medlemsstaten att lämna ansökningar för det året på grundval av de genomsnittliga årskostnader för det omedelbart föregående året som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kostnadsersättningen för utgifterna för vårdförmåner på grundval av fasta belopp bör ligga så nära de faktiska utgifterna som möjligt. Därför bör ett undantag från anmälningsskyldigheten godkännas av administrativa kommissionen och bör inte beviljas för ett påföljande år.
- (19) Förfarandet för avräkning som gäller i situationer där en medlemsstats lagstiftning tillämpades provisoriskt i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 987/2009 bör också utvidgas till andra fall där en institution inte var behörig att bevilja förmåner eller ta emot bidrag. I detta sammanhang är det dessutom nödvändigt att underlåta att tillämpa avvikande preskriptionsbestämmelser i nationell lagstiftning för att säkerställa att en retroaktiv reglering mellan institutionerna inte hindras av oförenliga tidsfrister som föreskrivs i nationell lagstiftning. I syfte att säkerställa att detta förfarande för att lösa sådana tvister inte störs är det samtidigt nödvändigt att införa en enhetlig preskriptionstid på tre år, räknat bakåt från det att det dialogförfarande som avses i artikel 5.2 och 6.3 i denna förordning inleddes.

4 EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (20) Effektiv indrivning är ett medel för att hindra och angripa bedrägerier och missbruk och säkerställa att de sociala trygghetssystemen fungerar smidigt. Indrivningsförfarandena enligt kapitel III i avdelning IV i förordning (EG) nr 987/2009 grundar sig på förfaranden och regler som fastställs i rådets direktiv 2008/55/EG⁵. Detta direktiv har ersatts av direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder⁶, genom vilket det infördes ett enhetligt instrument för verkställighetsåtgärder och ett standardformulär för anmälan av instrument och åtgärder som rör fordringar. Vid en översyn av administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen ansåg de flesta medlemsstaterna att det var fördelaktigt att använda ett enhetligt instrument för verkställighet liknande det som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU. Därför är det nödvändigt att reglerna för ömsesidigt bistånd i fråga om indrivning av fordringar som rör social trygghet återspeglar de nya åtgärderna i direktiv 2010/24/EU för att säkerställa att indrivningen blir effektivare och att samordningsreglerna fungerar smidigt.
- (21) Bilagorna till förordning (EG) nr 883/2004 behöver anpassas för att beakta ändringar av lagstiftningen i vissa medlemsstater och för att säkerställa rättssäkerheten för berörda parter.
- (22) Även om ett antal bestämmelser i denna förordning kan tillämpas omedelbart eftersom de inte kräver några ytterligare genomförandeåtgärder är det dock lämpligt att föreskriva ett tillämpningsdatum för vissa bestämmelser i den här förordningen som skulle ge tillräckligt med tid för att genomföra dessa bestämmelser.

5 Rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder (EUT L 150, 10.6.2008, s. 28).

6 Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 883/2004 ska ändras på följande sätt:

1. [...]

1a.ny Efter skäl 2 ska följande införas som nytt skäl 2a:

"(2a) I artiklarna 45 och 48 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt säkerställs fri rörlighet för arbetstagare, vilket innebär att all diskriminering på grund av nationalitet ska avskaffas, samt föreskrivs beslut om sådana åtgärder inom den sociala trygghetens område som är nödvändiga för att genomföra denna frihet. Dessutom har enligt artikel 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt varje unionsmedborgare rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i fördragen och i bestämmelserna om genomförande av fördragen."

2. [...]

2a. ny Skäl 5 ska ersättas med följande:

"Inom ramen för denna samordning måste likabehandling i förhållande till olika nationella lagstiftningar säkerställas för berörda personer inom unionen."

2aa.ny Efter skäl 5 ska följande införas som nytt skäl 5-a:

"Vid tillämpningen av den princip om likabehandling som föreskrivs i denna förordning måste domstolens rättspraxis respekteras. Domstolen har tolkat denna princip och förhållandet mellan denna förordning och direktiv 2004/38/EG i sina domar i de nyligen behandlade målen C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanovic, C-299/14 García-Nieto och C-308/14 Europeiska kommissionen mot Förenade kungariket."

3. [...]

4. Skäl 18b ska ersättas med följande:

"I bilaga III, del FTL till kommissionens förordning (EU) nr 965/2012 av den 5 oktober 2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008, ändrad genom kommissionens förordning (EU) nr 83/2014 av den 29 januari 2014 om ändring av förordning (EU) nr 965/2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 definieras begreppet *stationeringsort* för flygbesättning och kabinpersonal som den plats besättningsmedlemmen tilldelats av operatören, varifrån besättningsmedlemmen normalt startar och avslutar sin tjänstgöringsperiod eller en serie av tjänstgöringsperioder och där, i normala fall, operatören inte har ansvaret för den aktuella besättningsmedlemmens inkvartering."

5. Skäl 24 ska ersättas med följande:

"(24) I enlighet med domstolens rättspraxis bör förmåner vid långvarigt vårdbehov för försäkrade personer och deras familjemedlemmar i princip fortsätta att samordnas i enlighet med bestämmelserna för sjukförmåner. Dessa bestämmelser bör emellertid ta hänsyn till den särskilda karaktären hos förmåner vid långvarigt vårdbehov. Det är också nödvändigt att föreskriva särskilda bestämmelser vid sammanträffande av kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov och vårdförmåner vid långvarigt vårdbehov."

5a.ny Efter skäl 24 ska följande införas:

"(24a) Förmåner vid långvarigt vårdbehov avser endast sådana förmåner som har som främsta syfte att tillgodose vårdbehoven för en person som under längre tid på grund av en funktionsnedsättning orsakad av till exempel hög ålder, funktionshinder eller sjukdom behöver betydande hjälp från andra för att kunna utföra grundläggande aktiviteter i det dagliga livet. Förmåner vid långvarigt vårdbehov avser dessutom endast sådana förmåner som kan anses vara socialförsäkringsförmåner i den mening som avses i förordningen. I enlighet med domstolens rättspraxis i, till exempel, mål C-433/13 kommissionen mot Republiken Slovakien är socialförsäkringsförmåner sådana förmåner som beviljas mottagaren utan någon individuell och skönsmässig bedömning av dennes personliga behov på grundval av en situation som definieras i lag, och begreppet förmåner vid långvarigt vårdbehov bör tolkas i enlighet med detta. Förmåner vid långvarigt vårdbehov inbegriper i synnerhet inte socialhjälp och medicinsk hjälp. Förmåner som beviljas på skönsmässig grund efter en individuell bedömning av sökandens personliga behov är inte sådana förmåner vid långvarigt vårdbehov som omfattas av denna förordning."

5b.ny Efter skäl 32 ska följande införas:

"(32a) Det ankommer på medlemsstaterna att besluta huruvida de ska utöva den möjlighet att förlänga tremånadersperioden som avses i artikel 64.1 c i denna förordning i enlighet med unionsrätten, inbegripet domstolens dom i mål C-551/16 Klein Schiphorst."

6. Efter skäl 35 ska följande införas:

"(35-a) När det gäller beräkningen av tilläggsbeloppet bör man i denna förordning ta hänsyn till domstolens dom i mål C-347/12 Wiering och föreskriva nödvändiga förtydliganden och förenklingar. Med hänsyn till den särskilda karaktären hos de olika familjeförmånerna i medlemsstaterna bör två typer av familjeförmåner särskiljas utifrån huvudsakligt syfte och mål och den grund på vilken de beviljas.

(35a) Familjeförmåner i form av kontantförmåner som främst är avsedda att ersätta inkomst som helt eller delvis inte intjänats, eller inkomster som personen inte kan intjäna på grund av vård av barn kan särskiljas från andra familjeförmåner som är avsedda att täcka familjeutgifter. Eftersom sådana förmåner kan betraktas som individuella rättigheter som är personliga för den förälder som omfattas av lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten bör det vara möjligt att förbehålla dem uteslutande för den berörda föräldern. Sådana individuella förmåner bör förtecknas i del I i bilaga XIII till denna förordning. Medlemsstater med sekundär behörighet kan välja att prioriteringsregler när rätter till familjeförmåner enligt lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten och enligt lagstiftningen i den medlemsstat där familjemedlemmarna är bosatta sammanträffar inte ska tillämpas på sådana förmåner. Om en medlemsstat väljer att inte tillämpa prioriteringsreglerna ska den göra det konsekvent för alla ersättningsberättigade personer i motsvarande situation och det ska förtecknas i del II i bilaga XIII."

7. Efter skäl 39 ska följande införas:

"(39a) Relevanta delar av EU:s regelverk för skydd av personuppgifter, särskilt förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), är tillämpliga på behandling av personuppgifter enligt denna förordning."

8. Efter skäl 45 ska följande skäl införas:

"(46) I syfte att möjliggöra en snabb uppdatering av denna förordning för att ta hänsyn till utvecklingen på nationell nivå bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till Europeiska kommissionen med avseende på ändring av bilagorna till denna förordning och förordning (EG) nr 987/2009. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016⁷. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(47) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

(48) [...]."

9. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) [...]

b) Led i 1 ii ska ersättas med följande:

"i) 1) ii) I fråga om vårdförmåner enligt avdelning III kapitel 1, en person som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet enligt lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt."

7 COM(2015) 216 final.

c) Led va i ska ersättas med följande:

"va) i) enligt avdelning III kapitel 1, i fråga om förmåner vid sjukdom, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner, vårdförmåner som tillhandahålls enligt en medlemsstats lagstiftning vilka är avsedda att tillhandahålla, tillgängliggöra, direkt betala eller ersätta kostnaden för sjukvård och sjukvårdsprodukter samt sidotjänster till denna vård."

ca) ny Efter led va i ska följande införas:

"-ii) enligt avdelning III kapitel 1, i fråga om förmåner vid långvarigt vårdbehov, vårdförmåner som tillhandahålls enligt en medlemsstats lagstiftning vilka är avsedda att tillhandahålla, tillgängliggöra, direkt betala eller ersätta kostnaden för långvarig vård enligt definitionen i led vb,".

d) Efter led va ska följande led införas:

"vb) *vårdförmån vid långvarigt vårdbehov*: varje vårdförmån eller kontantförmån vars syfte är att tillgodose vårdbehoven för en person som under längre tid på grund av en funktionsnedsättning behöver betydande hjälp av en annan person eller personer för att utföra grundläggande aktiviteter i det dagliga livet, till stöd för hans/hennes självbestämmande; detta inbegriper förmåner för samma ändamål som beviljas personer som tillhandahåller sådan hjälp."

9 a ny I artikel 3.1 ska led a ersättas med följande:

"a) förmåner vid sjukdom och vid långvarigt vårdbehov,".

10. [...]

11. [...]

12. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Vid tillämpningen av denna avdelning ska de personer som med anledning av sitt arbete som anställd eller sin verksamhet som egenföretagare erhåller en kontantförmån anses utöva denna verksamhet. Detta ska inte gälla ersättning i form av pensioner vid invaliditet eller ålderdom eller pensioner till efterlevande eller ersättning i form av pension vid olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar och inte heller kontanta förmåner vid långvarigt vårdbehov till den vårdbehövande."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Arbete som innebär att en medlem av flygbesättningen eller kabinbesättningen utför tjänster som rör passagerar- eller godsbefordran, ska anses vara arbete som bedrivs i den medlemsstat där stationeringsorten, enligt definitionen i bilaga III, del FTL till kommissionens förordning (EU) nr 965/2012 av den 5 oktober 2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008, ändrad genom kommissionens förordning (EU) nr 83/2014 av den 29 januari 2014, är belägen."

13. Artikel 12 ska ersättas med följande:

"Artikel 12

Särskilda bestämmelser

1. En person som arbetar som anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som normalt bedriver sin verksamhet i den medlemsstaten ska, när arbetsgivaren sänder ut personen för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete i en annan medlemsstat, fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att detta arbete inte förväntas vara längre än 24 månader och att personen inte ersätter någon annan tidigare utsänd anställd person som omfattas av denna punkt eller en egenföretagare som omfattas av punkt 2.

2. En person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat och som ska bedriva liknande verksamhet i en annan medlemsstat ska fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att verksamheten inte förväntas vara längre än 24 månader och att personen inte ersätter någon annan tidigare utsänd anställd person som omfattas av punkt 1 eller en egenföretagare som omfattas av den här punkten.

2a. Om en anställd som omfattas av punkt 1 eller en egenföretagare som omfattas av punkt 2 inte slutför arbetet eller verksamheten och ersätts av en annan person, ska denna andra person fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat från vilken han eller hon sänts ut eller där han eller hon normalt bedriver verksamhet som egenföretagare, under förutsättning att den totala varaktigheten av samtliga berörda personers arbete eller verksamhet i den andra medlemsstaten inte överstiger 24 månader och övriga villkor som fastställs i punkterna 1 och 2 är uppfyllda."

14. I artikel 13 ska efter punkt 4 följande punkt införas som punkt 4a:

"4a. En person som arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat och samtidigt får arbetslöshetsförmåner från en annan medlemsstat ska omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat som betalar ut arbetslöshetsförmånerna."

14a.ny Avdelning III kapitel 1 ska ersättas med följande:

"Förmåner vid sjukdom, förmåner vid långvarigt vårdbehov, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner".

14b.ny Artikel 19 ska ersättas med följande:

"Artikel 19

Vistelse utanför den behöriga medlemsstaten

1. Om inte annat följer av punkt 2 ska en försäkrad person och dennes familjemedlemmar som vistas i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten ha rätt till de vårdförmåner som av medicinska skäl eller på grund av behovet av långvarig vård blir nödvändiga under vistelsen, med beaktande av förmånernas karaktär och vistelsens förväntade längd. Dessa förmåner ska för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen på vistelseorten i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar, som om de berörda personerna vore försäkrade enligt denna lagstiftning.

Vårdförmåner, inklusive förmåner i samband med kroniska eller tidigare sjukdomar, förlossning eller långvarig vård omfattas inte av denna artikel om syftet med vistelsen i en annan medlemsstat är att få dessa förmåner.

2. Den administrativa kommissionen ska fastställa en förteckning över vårdförmåner som, för att de ska kunna utges under en vistelse i en annan medlemsstat, av praktiska skäl förutsätter en i förväg upprättad överenskommelse mellan den berörda personen och den institution som tillhandahåller förmånen."

14c.ny I artikel 20 ska led 1 ersättas med följande:

"1. Om inte annat följer av denna förordning ska en försäkrad person, som reser till en annan medlemsstat för att under vistelsen där erhålla sådana vårdförmåner som avses i artikel 1 va i i denna förordning söka tillstånd från den behöriga institutionen."

14d.ny Artikel 30 ska ersättas med följande:

"Artikel 30

Pensionstagares avgifter

1. Den institution i en medlemsstat som enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar ska göra avdrag från pensionen för att täcka avgifter för att erhålla sjukförmåner, förmåner vid långvarigt vårdbehov, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner får begära och återkräva sådana avgifter, beräknade i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar endast om en institution i den berörda medlemsstaten ska betala kostnaderna för de förmåner som utges enligt artiklarna 23–26.

2. När, i de fall som anges i artikel 25, inbetalning av avgifter eller liknande betalningar enligt lagstiftningen i den medlemsstat där den berörda pensionstagaren är bosatt utgör en förutsättning för att erhålla sjukvårdsförmåner, förmåner vid långvarigt vårdbehov, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner får dessa avgifter inte krävas in på grundval av bosättningen."

15. I artikel 32 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

"3. Om en familjemedlem har en härledd rätt till förmåner enligt flera medlemsstaters lagstiftning ska följande prioritetsregler tillämpas:

a) Om det gäller rättigheter som förvärvats på olika grunder ska prioritetsordningen vara följande:

i) Rättigheter som den försäkrade personen förvärvat på grund av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.

ii) Rättigheter som den försäkrade personen förvärvat på grund av uttag av pension.

iii) Rättigheter som den försäkrade personen förvärvat på grund av bosättning.

b) Om det gäller härledda rättigheter som förvärvats på samma grunder ska prioritetsordningen fastställas efter familjemedlemmens bosättningsort som tilläggs-kriterium.

c) Om det är omöjligt att fastställa en prioritetsordning enligt föregående kriterier ska, som sista kriterium, den försäkrade personens längsta försäkringsperiod i ett nationellt pensionssystem tillämpas."

15a. ny Efter artikel 33 ska följande införas:

"Artikel 33a

Förmåner vid långvarigt vårdbehov

1. Administrativa kommissionen ska utarbeta en utförlig förteckning över förmåner vid långvarigt vårdbehov som uppfyller kriterierna i artikel 1 vb i denna förordning genom att specificera vilka som utgör vårdförmåner och vilka som utgör kontantförmåner samt om förmånen tillhandahålls den vårdbehövande eller den person som tillhandahåller vården.

2. Om en förmån vid långvarigt vårdbehov som omfattas av detta kapitel också har särdrag av förmåner som samordnas i enlighet med ett annat kapitel i avdelning III får en medlemsstat genom undantag samordna sådana förmåner i enlighet med reglerna i det senare kapitlet, förutsatt att resultatet av en sådan samordning är minst lika gynnsamt för förmånstagarna som om förmånen hade samordnats som en förmån vid långvarigt vårdbehov enligt detta kapitel och förmånen förtecknas i bilaga XII med angivande av vilket kapitel i avdelning III som är tillämpligt.

3. Artikel 34.1 och 34.3 i förordningen ska också tillämpas på de förmåner som anges i bilaga XII.

16. Artikel 34 ska ersättas med följande:

"Artikel 34

Sammanträffande av förmåner vid långvarigt vårdbehov

1. Om en person som erhåller sådana kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov som föreskrivs i artiklarna 21 eller 29 samtidigt och enligt detta kapitel har rätt att kräva vårdförmåner för samma ändamål från institutionen där personen är bosatt eller vistas i en annan medlemsstat, och ersättning för kostnaderna för dessa vårdförmåner även ska betalas av en institution i den första medlemsstaten enligt artikel 35, ska den allmänna bestämmelsen om förhindrande av sammanträffande av förmåner i artikel 10 tillämpas, varvid endast följande begränsning ska gälla: Om den berörda personen begär och erhåller vårdförmåner, ska kontantförmånen minskas med beloppet på den vårdförmån som begärs eller kan begäras från den institution i den första medlemsstaten som är skyldig att ersätta kostnaden.

2. [...]

3. Två eller flera medlemsstater, eller deras behöriga myndigheter, får komma överens om andra eller kompletterande åtgärder, som dock inte ska vara mindre fördelaktiga för de berörda personerna än de principer som fastställs i punkt 1.

4. Om det, under samma period och för samma barn, föreskrivs kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov i lagstiftningen i mer än en medlemsstat ska de prioritetsregler vid sammanträffande av förmåner som fastställs i artikel 68.1 tillämpas."

17. [...]

18. I artikel 50.2 ska orden "artikel 52.1 a eller 52.1 b" ersättas med "artikel 52.1 b".

18a.ny Före artikel 61 ska följande införas:

"Artikel 60a

Särskilda regler för sammanläggning av perioder för arbetslöshetsförmåner

Vid tillämpningen av artikel 6 i detta kapitel ska endast de perioder som beaktas enligt lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de fullgjordes för förvärv och bibehållande av rätten till arbetslöshetsförmåner läggas samman av den behöriga medlemsstaten."

19. Artikel 61 ska ersättas med följande:

"Artikel 61

Särskilda bestämmelser för sammanläggning av försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare

1. Utom i de fall som avses i artikel 65.2 och 65.2a ska den medlemsstat där den senaste försäkringen, anställningen eller verksamheten som egenföretagare ägde rum tillämpa artiklarna 6 och 60a endast om den berörda personen senast har fullgjort en oavbruten försäkringsperiod, anställningsperiod eller period av verksamhet som egenföretagare på minst en månad i enlighet med den lagstiftning enligt vilken ansökan om förmåner görs.

2. Om en arbetslös person inte har fullgjort en oavbruten försäkringsperiod, anställningsperiod eller period som egenföretagare på minst en månad i enlighet med punkt 1 ska den personen ha rätt till arbetslöshetsförmåner i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där han eller hon näst senast fullgjorde en försäkringsperiod, anställningsperiod eller period av verksamhet som egenföretagare, förutsatt att den perioden var en oavbruten period på minst en månad. Den medlemsstat som blir behörig i enlighet med denna punkt ska tillhandahålla arbetslöshetsförmåner i enlighet med sin lagstiftning efter tillämpning av artiklarna 6 och 60a i den utsträckning det är nödvändigt samt enligt de villkor och med de begränsningar som anges i artikel 64a.

3. Om en arbetslös person inte har fullgjort en oavbruten försäkringsperiod, anställningsperiod eller period av verksamhet som egenföretagare på minst en månad i någon av de medlemsstater som avses i punkterna 1 och 2 ska den medlemsstaten där personen senast varit försäkrad, anställd eller bedrivit verksamhet som egenföretagare bli behörig och tillhandahålla arbetslöshetsförmåner i enlighet med sin lagstiftning efter tillämpning av artiklarna 6 och 60a i den utsträckning det är nödvändigt."

19a.ny Artikel 62 ska ersättas med följande:

"Artikel 62

Beräkning av förmåner

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning det föreskrivs att beräkningen av förmånerna utgår från den tidigare lönen eller yrkesinkomstens storlek, ska endast beakta den lön eller yrkesinkomst som personen hade vid sitt senaste arbete som anställd eller sin senaste verksamhet som egenföretagare vilken omfattades av denna lagstiftning.
2. Punkt 1 ska också tillämpas om det i den av den behöriga institutionen tillämpade lagstiftningen föreskrivs en viss referensperiod för fastställande av den lön eller yrkesinkomst som ligger till grund för beräkning av förmåner och om, under hela eller en del av denna period, den berörda personen har omfattats av en annan medlemsstats lagstiftning.
3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 gäller för arbetslösa personer som omfattas av den första och andra meningen i artikel 65.2 att institutionen i den medlemsstat där personen är bosatt enligt de villkor och med de begränsningar som anges i den lagstiftning den tillämpar ska beakta den lön eller yrkesinkomst som personen hade i den medlemsstat vars lagstiftning han eller hon omfattades av under hans eller hennes senaste arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, i enlighet med tillämpningsförordningen."

19b. ny Artikel 63 ska ersättas med följande:

"Artikel 63

Särskilda bestämmelser för undantag från regeln om bosättning

Vid tillämpningen av detta kapitel ska artikel 7 tillämpas endast i de fall som föreskrivs i artiklarna 64, 64a och 65 och inom där angivna gränser."

20. Artikel 64 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 c ska ersättas med följande:

"Den arbetslösa personen ska behålla sin rätt till förmåner under en period av tre månader från och med den dag då den arbetslösa personen upphörde att stå till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstat personen lämnade, under förutsättning att den sammanlagda tiden för utgivande av förmåner inte överstiger den tid under vilken personen har rätt till förmåner enligt den medlemsstatens lagstiftning; de behöriga arbetsförmedlingarna eller institutionerna får förlänga tremånadersperioden till slutet av den period under vilken personen har rätt till förmåner."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"Såvida inte den behöriga medlemsstatens lagstiftning är mer gynnsam ska den längsta totala period mellan två anställningsperioder under vilken en arbetslös person behåller sin rätt till förmåner i enlighet med punkt 1 och artikel 64a vara tre månader; de behöriga arbetsförmedlingarna eller institutionerna får förlänga den perioden till slutet av den period under vilken personen har rätt till förmåner."

21. Efter artikel 64 ska följande artikel införas som artikel 64a:

"Artikel 64a

Särskilda bestämmelser för arbetslösa personer som omfattas av artikel 61.2

1. I de situationer som avses i artikel 61.2 ska den medlemsstat som blir behörig tillhandahålla arbetslöshetsförmåner, i enlighet med sin lagstiftning, för den period som föreskrivs i artikel 64.1 c om den arbetslösa personen ställer sig till förfogande för arbetsförmedlingen i den medlemsstat där han eller hon senast var försäkrad, anställd eller egenföretagare och uppfyller villkoren i den medlemsstatens lagstiftning. I detta fall bör registrering hos arbetsförmedlingen i den medlemsstat där den arbetslösa personen senast var försäkrad, anställd eller egenföretagare ha samma verkan som registrering hos arbetsförmedlingen i den behöriga medlemsstaten. Artikel 64.2–64.4 ska gälla i tillämpliga delar.

2. Alternativt ska artikel 64 i tillämpliga delar gälla om den arbetslösa person som avses i punkt 1 vill söka arbete i en annan medlemsstat än den medlemsstat som är behörig i fråga om arbetslöshetsförmåner eller den medlemsstat där han eller hon senast var försäkrad, anställd eller egenföretagare. För detta ändamål bör artikel 64.1 a tolkas som att den avser arbetsförmedlingen i den medlemsstat där han eller hon senast var försäkrad, anställd eller egenföretagare."

22. Artikel 65 ska ersättas med följande:

"Artikel 65

Arbetslösa som var bosatta i en annan medlemsstat än i den behöriga staten

1. En helt, delvis eller periodvis arbetslös person som under sitt senaste arbete som anställd eller sin senaste verksamhet som egenföretagare var bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten ska ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga medlemsstaten eller, i förekommande fall i fråga om delvis eller periodvis arbetslösa personer, till förfogande för den arbetsgivare till vars förfogande arbetstagaren fortsätter att stå. Personen ska erhålla förmåner i enlighet med lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten som om personen vore bosatt i denna medlemsstat. Förmånerna ska utges av institutionen i den behöriga medlemsstaten.
2. Genom undantag från punkt 1 ska en helt arbetslös person som under sitt senaste arbete som anställd eller sin senaste verksamhet som egenföretagare var bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten, är fortsatt bosatt i den medlemsstaten eller återvänder till den medlemsstaten och som inte fullgjort en oavbruten försäkringsperiod, anställningsperiod eller period som egenföretagare på minst tre månader helt inom ramen för lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten, ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstat där han eller hon är bosatt. Personen ska erhålla förmåner i enlighet med lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten som om han eller hon hade fullgjort alla försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder som egenföretagare enligt lagstiftningen i den medlemsstaten. Förmånerna ska utges av bosättningsmedlemsstatens institution. Alternativt kan en helt arbetslös person som avses i denna punkt som utan tillämpning av artikel 6 skulle ha rätt till arbetslöshetsförmåner enbart enligt nationell lagstiftning i den behöriga medlemsstaten i stället välja att ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstaten och erhålla förmåner i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstaten som om han eller hon vore bosatt där.

2a. Punkt 2 ska inte gälla för en helt arbetslös person vilken senast fullgjort försäkringsperioder som egenföretagare eller perioder som egenföretagare som erkänns för beviljande av arbetslöshetsförmåner i en annan medlemsstat än personens bosättningsmedlemsstat och vars bosättningsmedlemsstat inom ramen för artikel 9 i grundförordningen anmält att det inte finns möjlighet för någon kategori av egenföretagare att omfattas av ett system för arbetslöshetsförmåner i den medlemsstaten.

3. Om en helt arbetslös person som avses i punkt 1, i sista meningen i punkt 2 eller i punkt 2a inte vill ställa sig eller fortsätta att stå till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga medlemsstaten efter att ha registrerat sig där utan vill söka arbete i bosättningsmedlemsstaten ska artikel 64, utom artikel 64.1 a, också gälla i tillämpliga delar.

4. En helt arbetslös person som avses i denna artikel får som ett ytterligare steg utöver att ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstat som utger förmånerna inom ramen för punkterna 1 och 2, beroende på vad som är tillämpligt, även ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga medlemsstaten eller bosättningsmedlemsstaten.

5. [...]

22a.ny Artikel 65a ska utgå.

22b.ny Artikel 68 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

2. Vid sammanträffande av rätt till förmåner ska familjeförmåner beviljas i enlighet med den lagstiftning som ska ges prioritet enligt punkt 1. Rätten till familjeförmåner med stöd av annan eller andra berörda lagstiftningar ska innehållas upp till det belopp som föreskrivs i den förra statens lagstiftning om förmåner av samma slag och i förekommande fall utges i form av ett tilläggsbelopp för den del som överstiger detta belopp. Ett sådant tilläggsbelopp behöver dock inte utges för barn som är bosatta i en annan medlemsstat, om rätten till förmånen i fråga endast grundar sig på bosättning."

b) Efter punkt 2 ska följande införas:

"2a. Vid beräkning av tilläggsbeloppet för familjeförmåner i enlighet med punkt 2 i denna artikel ska det finnas två kategorier av förmåner av samma slag:

a) Familjeförmåner i form av kontantförmåner som i första hand är avsedda att ersätta delar av eller hela inkomster som inte intjänats eller inkomster som personen inte kan intjäna på grund av vård av barn.

b) Samtliga övriga familjeförmåner."

23. Efter artikel 68a ska följande införas:

"Artikel 68b

Särskilda bestämmelser för familjeförmåner i form av kontantförmåner som är avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn

1. Sådana familjeförmåner som avses i artikel 68.2a a och som förtecknas i del I i bilaga XIII ska beviljas i enlighet med lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten, enbart åt den person som omfattas av den lagstiftningen. Det ska inte förekomma någon härledd rätt till sådana förmåner. Artikel 68a i denna förordning ska inte tillämpas på sådana förmåner och den behöriga institutionen ska inte vara skyldig att beakta en ansökan som inlämnats av den andra föräldern, av en person som betraktas som förälder eller av en person eller institution som är barnets eller barnens vårdnadshavare enligt artikel 60.1 i tillämpningsförordningen.

2. Genom undantag från artikel 68.2, vid sammanträffande av rätt till förmåner enligt motstridig lagstiftning eller motstridiga lagstiftningar får en medlemsstat bevilja en familjeförmån som avses i punkt 1 i sin helhet åt en förmånstagare oavsett vilket belopp som föreskrivs i den första statens lagstiftning. Medlemsstater som väljer att tillämpa ett sådant undantag ska förtecknas i del II i bilaga XIII med hänvisning till den familjeförmån som undantaget gäller."

23a.ny I artikel 72 ska följande led införas som nytt led ea:

"ea) avge yttranden till Europeiska kommissionen om de utkast till genomförandeakter som avses i artikel 76a i den här förordningen och i artikel 86a i tillämpningsförordningen innan dessa antas i enlighet med det förfarande som avses i de artiklarna samt lämna eventuella lämpliga förslag till Europeiska kommissionen om översyn av dessa genomförandeakter,".

24. Efter artikel 75 ska följande artikel införas som artikel 75a i "AVDELNING V DIVERSE BESTÄMMELSER":

"Artikel 75a

Behöriga myndigheters skyldigheter

1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att deras institutioner har kännedom om och tillämpar alla bestämmelser, oavsett om det rör sig om lagstiftning eller inte, inklusive beslut av administrativa kommissionen, inom de områden som omfattas av och enligt de villkor som föreskrivs i denna förordning och tillämpningsförordningen.
2. För att se till att man fattar rätt beslut om vilken lagstiftning som ska tillämpas ska de behöriga myndigheterna om lämpligt främja samarbete mellan sina institutioner och andra relevanta organ i sina medlemsstater, såsom yrkesinspektioner."

25. Efter artikel 76 ska följande artikel införas som artikel 76a:

"Artikel 76a

Befogenhet att anta genomförandeakter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att specificera det förfarande, i förekommande fall inbegripet tidsfrister, som ska följas för att säkerställa ett genomförande på enhetliga villkor av artiklarna 12 och 13 i denna förordning. Dessa genomförandeakter ska upprätta standardförfaranden för
 - utfärdande, format och innehåll i ett intyg som styrker vilken socialförsäkringslagstiftning innehavaren omfattas av,
 - [...]

- vilka faktorer som ska styrkas innan intyget kan utfärdas, återkallas eller korrigeras,
- den utfärdande institutionens återkallande eller korrigerande av intyget i enlighet med artiklarna 5 och 19a i genomförandeförordningen.

2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76b.2 i denna förordning.

3. [...]."

25a.ny Efter artikel 76a ska följande artikel införas som artikel 76b:

"Artikel 76b

Granskningsförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna artikel ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska Europeiska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas."

26. Artikel 87b ska ändras på följande sätt:

"Artikel 87b

Övergångsbestämmelse för tillämpningen av förordning (EU) xxxx⁸

1. Ingen rätt ska förvärfas enligt förordning (EU) xxxx för tiden före de respektive dagar då de relevanta bestämmelserna i artikel 3 i förordning (EU) xxxx börjar tillämpas.
2. Alla försäkringsperioder och i förekommande fall alla anställningsperioder, perioder av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före de respektive dagar de relevanta bestämmelserna i artikel 3 i förordning (EU) xxxx börjar tillämpas i den berörda medlemsstaten, ska beaktas vid fastställandet av rättigheter enligt denna förordning.
3. Om inget annat följer av punkt 1 ska en rättighet förvärfas inom ramen för förordning (EU) xxxx även om rätten hänför sig till ett försäkringsfall som inträffade före den dag då den började tillämpas i den berörda medlemsstaten.
4. Avdelning III kapitel 6 i denna förordning som är i kraft före [ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx] ska fortsätta att tillämpas på arbetslöshetsförmåner för vilka ansökan lämnats in före den [*EUT: för in exakt datum motsvarande 24 månader efter ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx*].
5. Avdelning III kapitel 1 i denna förordning som är i kraft före [ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx] ska fortsätta att tillämpas på förmåner vid långvarigt vårdbehov för vilka ansökan lämnats in före den [*EUT: för in exakt datum motsvarande 24 månader efter ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx*].

8 [To be inserted/Ska föras in]

6. Avdelning III kapitel 8 i denna förordning som är i kraft före [ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx] ska fortsätta att tillämpas på familjeförmåner för barn födda före den [EUT: för in exakt datum motsvarande 24 månader efter ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx].

7. Om en person, som en följd av att förordning (EU) xxxx träder i kraft, i enlighet med avdelning II i den här förordningen omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat än den som han eller hon omfattades av före ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx, ska den medlemsstats lagstiftning som var tillämplig före tillämpningen av förordning (EU) xxxx även fortsättningsvis tillämpas på honom eller henne under en övergångsperiod som varar så länge som den relevanta situationen förblir oförändrad och, under alla omständigheter, högst tio år från och med den dag då förordning (EU) xxxx träder i kraft. Den sammanlagda varaktigheten för den övergångsperiod som anges i denna punkt och den som anges i artikel 87a.1 får dock inte överskrida tio år. En sådan person kan ansöka om att övergångsperioden inte längre ska tillämpas på honom eller henne. En sådan ansökan ska inges till den institution som utsetts av den behöriga myndigheten i bosättningsmedlemsstaten. Ansökningar som inges inom tre månader efter den [EUT: för in exakt datum motsvarande 24 månader efter ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx] ska anses få verkan dagen före den [EUT: för in exakt datum motsvarande 24 månader efter ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx]. Ansökningar som inges efter den [EUT: för in exakt datum motsvarande 27 månader efter ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx] ska få verkan den första dagen i den månad som följer på deras ingivande.

Denna punkt är inte tillämplig på artikel 12 i denna förordning. Artikel 12 i denna förordning som är i kraft före den [EUT: för in den dag då förordning (EU) xxxx träder i kraft] ska fortsätta att tillämpas på anställda som sänds ut till eller egenföretagare som ska bedriva en liknande verksamhet i en annan medlemsstat före den [EUT: för in exakt datum motsvarande 24 månader efter ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx].

8. Artiklarna 65 och 86 i förordning (EG) nr 883/2004 som var i kraft före [EUT: för in den dag då förordning (EU) xxxx träder i kraft] ska fortsätta att vara tillämpliga på Luxemburg till och med den [EUT: för in exakt datum motsvarande 3 år efter det tillämpningsdatum som anges i artikel 3 andra stycket i förordning (EU) xxxx].

Luxemburg kan dock meddela kommissionen att det är nödvändigt att förlänga denna period med ytterligare två år. Ett sådant meddelande om förlängning ska göras i god tid före utgången av den treårsperiod som avses i föregående stycke. Meddelandet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*."

27. Artikel 88 ska ersättas med följande:

"Artikel 88

Delegerade befogenheter att uppdatera bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 88a med avseende på att regelbundet ändra bilagorna till denna förordning och tillämpningsförfordningen på begäran av administrativa kommissionen.

Artikel 88a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 88 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [dag då förordning (EU) xxxx träder i kraft].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 88 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 88 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

28. Bilagorna I, II, III, IV, X och XI ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

29. Bilagorna XII och XIII ska läggas till i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 987/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Följande skäl ska införas efter skäl 18:

"(18a) Det krävs vissa särskilda regler och förfaranden för återbetalning av kostnader för förmåner som uppstått för en bosättningsmedlemsstat om personerna är försäkrade i en annan medlemsstat. Medlemsstater som behöver få kostnadsersättning på grundval av fasta utgifter bör anmäla den genomsnittliga årskostnaden per person inom utsatt tidsfrist för att utgifterna ska kunna återbetalas så snabbt som möjligt. Om en medlemsstat inte kan anmäla den genomsnittliga årskostnaden per person i varje åldersgrupp för ett referensår inom utsatt tidsfrist, måste det finnas ett alternativ sätt för medlemsstaten att lämna ansökningar för det året på grundval av de genomsnittliga årskostnader som offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Kostnadsersättningen för utgifterna för vårdförmåner på grundval av fasta belopp bör ligga så nära de faktiska utgifterna som möjligt. Därför bör ett undantag från anmälningsskyldigheten godkännas av administrativa kommissionen och bör inte beviljas för ett påföljande år."

2. Skäl 19 ska ersättas med följande:

"(19) Förfarandena mellan institutionerna vid ömsesidigt bistånd i fråga om indrivning av fordringar som rör social trygghet bör stärkas i syfte att garantera att indrivningen blir effektivare och att systemen för social trygghet fungerar smidigt. Effektiv indrivning är också ett medel för att hindra och angripa missbruk och bedrägerier och ett sätt att garantera de sociala systemens hållbarhet. Detta innebär att nya förfaranden måste antas med utgångspunkt från ett antal befintliga bestämmelser i rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder⁹, särskilt genom antagande av ett enhetligt dokument för indrivning och standardförfaranden vid ömsesidigt bistånd och delgivning av handlingar och åtgärder som gäller indrivning av fordringar som rör social trygghet."

3. Följande skäl ska införas efter skäl 24:

"(25) Åtgärder för att förhindra bedrägerier och felaktigheter är en del av korrekt genomförande av förordning (EG) nr 883/2004 och denna förordning. För rättssäkerhetens skull innehåller därför denna förordning en klar rättslig grund som tillåter de behöriga institutionerna att utbyta personuppgifter med relevanta myndigheter i övriga medlemsstater med avseende på personer vars rättigheter och skyldigheter enligt förordning (EG) nr 883/2004 och denna förordning redan har fastställts eller på vilka förordningarna är tillämpliga, i syfte att förhindra eller identifiera bedrägerier och felaktigheter som en del av ett pågående korrekt genomförande av dessa förordningar. Det är också nödvändigt att säkerställa att sådana utbyten görs i enlighet med tillämplig lagstiftning om skydd av personuppgifter.

I syfte att bekämpa bedrägerier och felaktigheter och för att förse rörliga medborgare med tillförlitliga och effektiva tjänster måste dessa förordningar tillhandahålla en klar rättslig grund för medlemsstaternas utbyte av uppgifter med varandra, antingen på individuell nivå i fråga om enskilda fall eller på allmän nivå med matchning av uppgifter.

9 EUT L 84, 31.3.2010, s. 1.

(26) För att skydda berörda personers rättigheter bör medlemsstaterna säkerställa att alla förfrågningar om uppgifter och svar är nödvändiga och proportionella för korrekt genomförande av förordning (EG) nr 883/2004 och denna förordning."

4. I artikel 1.2 ska följande led införas efter led e:

"ea) *bedrägeri*: varje uppsåtlig handling eller uppsåtlig underlåtenhet i syfte att få socialförsäkringsförmåner eller att undvika att betala socialförsäkringsavgifter i strid med lagstiftningen i den eller de medlemsstater som berörs, grundförordningen eller denna förordning."

5. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Efter punkt 2 ska följande läggas till:

"2a. Institutionerna ska också utbyta uppgifter som är nödvändiga för att upptäcka ändringar av omständigheter som är relevanta för sådana rättigheter och skyldigheter för de personer som omfattas av grundförordningen samt för att upptäcka felaktigheter i de uppgifter som dessa rättigheter grundar sig på. Dessa uppgifter kan verifieras genom att de jämförs med de uppgifter institutionen i den andra medlemsstaten förfogar över, med hjälp av elektroniska medel för uppgiftsutbyte eller tillgång till den andra institutionens databas. Denna verifiering ska vara möjlig för antingen enskilda fall eller för att jämföra uppgifter för flera personer samtidigt. Begäran om uppgifter och alla svar på denna begäran måste vara nödvändiga och proportionerliga."

b) Efter punkt 4 ska följande läggas till:

"5. [...]

6. [...]

7. Begäran och eventuella svar på dessa ska uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets förordning om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmänna dataskyddsförordningen)¹⁰, vilket även föreskrivs i artikel 77 i grundförordningen. Alla beslut som fattas på grundval av uppgiftsutbytet ska grundas på tillräcklig bevisning och vara föremål för effektiva rättsmedel."

6. I artikel 3 ska punkt 3 utgå.

7. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"1. De handlingar som en medlemsstats institution utfärdar för att intyga en persons ställning vid tillämpningen av grundförordningen och tillämpningsförordningen samt de styrkande underlag som ligger till grund för utfärdandet av handlingarna, ska godtas av de andra medlemsstaternas institutioner så länge som de inte dras tillbaka eller förklaras ogiltiga av den medlemsstat där de har utfärdats.

1a. Om inte alla delar som anges som obligatoriska är ifyllda, ska institutionen i den medlemsstat som tar emot handlingen utan dröjsmål underrätta den utfärdande institutionen om felet i handlingen. Den utfärdande institutionen ska antingen korrigera handlingen så snart som möjligt eller bekräfta att villkoren för att utfärda handlingen inte är uppfyllda. Om de obligatoriska uppgifter som saknas inte lämnas in inom 30 arbetsdagar, får den begärande institutionen gå vidare som om handlingen aldrig hade utfärdats och ska i så fall underrätta den utfärdande institutionen om detta.

10 EUT L 119, 4.5.2016, s. 1.

2. Utan att det påverkar artikel 19a ska institutionen i den medlemsstat som tar emot handlingen, om det råder tvivel om att handlingen är giltig eller om att de fakta som ligger till grund för handlingen är korrekta, vända sig till den utfärdande institutionen och begära nödvändiga förtydliganden och, i förekommande fall, att handlingen ska återkallas eller korrigeras. Den utfärdande institutionen ska ompröva grunderna för utfärdandet av handlingen och vid behov återkalla eller korrigera den.

3. Om det råder tvivel om den information som lämnats av den eller de berörda personerna, om att en handling eller ett styrkande underlag är giltigt eller om att de fakta som ligger till grund för handlingen är korrekta, ska institutionen i fråga på begäran av den behöriga institutionen göra en nödvändig kontroll av informationen eller handlingen, så långt detta är möjligt.

4. Om de berörda institutionerna inte kommer överens, får frågan hänskjutas till administrativa kommissionen tidigast en månad efter den dag då begäran lämnades av den institution som tog emot handlingen. Administrativa kommissionen ska försöka jämkä samman ståndpunkterna inom sex månader efter det att ärendet hänsköts till den. I enlighet med artikel 72 a i grundförordningen får administrativa kommissionen därvid anta ett beslut om tolkningen av de relevanta bestämmelserna i grundförordningen och i denna förordning. De behöriga myndigheterna och de berörda institutionerna ska vidta de åtgärder som krävs för att tillämpa ett sådant beslut av administrativa kommissionen, utan att det påverkar den rätt som myndigheter, institutioner och berörda personer har att utnyttja de förfaranden och domstolar som föreskrivs i medlemsstaternas lagstiftning, denna förordning eller fördraget."

8. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Vid tillämpning av artikel 12.1 i grundförordningen avses med "en person som är anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som vanligen bedriver sin verksamhet där, när personens arbetsgivare sänder ut denne till en annan medlemsstat" bl.a. en person som anställs i syfte att sändas ut till en annan medlemsstat, under förutsättning att den berörda personen under en period av minst tre månader, omedelbart innan denne tillträder anställningen, redan har omfattats av lagstiftningen i den medlemsstat där personens arbetsgivare är etablerad."

aa) ny Följande punkt ska införas som punkt 1a:

"1a. När en person har sänts ut i enlighet med artikel 12.1 i grundförordningen eller har bedrivit verksamhet som egenföretagare i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 12.2 i grundförordningen under sammanlagt 24 månader, antingen kontinuerligt eller med avbrott på högst två månader, får ingen ny period i enlighet med artikel 12.1 eller artikel 12.2 för samma anställda eller egenföretagare och samma medlemsstat inledas förrän minst två månader efter föregående periods avslutning."

b) Punkt 5a ska ersättas med följande:

"5a. Vid tillämpning av avdelning II i grundförordningen ska "säte eller verksamhetsställe" avse det säte eller verksamhetsställe där företagets väsentliga beslut fattas och där dess centrala förvaltningsuppgifter utförs. När platsen för sätet eller verksamhetsstället fastställs ska en rad faktorer beaktas, däribland följande:

- (i) Företagsledarnas bostadsort.
- (ii) Orterna där bolagsstämmor hålls.
- (iii) Orten där administrativa handlingar och räkenskaper förvaras.
- (iv) Orten där finansiella transaktioner och i synnerhet banktransaktioner huvudsakligen sköts.
- (v) Omsättning, arbetstid, antal tillhandahållna tjänster och/eller inkomst.
- (vi) Verksamhetens stadigvarande karaktär.

Fastställandet ska ske inom ramen för en samlad bedömning, varvid vederbörlig vikt ska fästas vid vart och ett av de ovan nämnda kriterierna. Administrativa kommissionen ska ange detaljerade arrangemang för fastställandet."

- c) En ny punkt 12 ska införas efter punkt 11:

"12. Vid tillämpning av artikel 13 i grundförordningen vad gäller en person som är bosatt utanför unionens territorium och arbetar som anställd eller egenföretagare i två eller flera medlemsstater, ska bestämmelserna i grundförordningen och tillämpningsförordningen om fastställandet av tillämplig lagstiftning gälla i tillämpliga delar under förutsättning att personen anses vara bosatt i den medlemsstat där personen bedriver den största delen av sin verksamhet uttryckt i arbetstid inom unionens territorium."

9. a) Titeln på artikel 15 ska ersättas med följande:

"Förfaranden vid tillämpning av artiklarna 11.3 b, 11.3 d, 11.4, 11.5 och 12 i grundförordningen (om tillhandahållande av information till de berörda institutionerna)"

- b) Artikel 15.2 ska ersättas med följande:

"2. Punkt 1 ska i tillämpliga delar gälla för personer som omfattas av artiklarna 11.3 d och 11.5 i grundförordningen."

10. I artikel 16 ska punkterna 1, 2, 3 och 5 ersättas med följande:

"1. En person som arbetar som anställd eller utövar verksamhet i två eller flera medlemsstater ska informera den institution som utsetts av den behöriga myndigheten i personens bosättningsmedlemsstat om detta. Dessa uppgifter får även tillhandahållas av arbetsgivaren på personens vägnar."

2. Den utsedda institutionen i bosättningsorten ska, med beaktande av artikel 13 i grundförordningen och artikel 14 i tillämpningsförordningen, utan dröjsmål fastställa vilken lagstiftning som är tillämplig på den berörda personen. Om denna institution fastställer att lagstiftningen i den medlemsstat där institutionen är belägen är tillämplig, ska den underrätta de utsedda institutionerna i varje medlemsstat där verksamhet utövas och/eller där arbetsgivaren är belägen om sitt beslut om tillämplig lagstiftning.

3. Om den utsedda institutionen i bosättningsorten fastställer att lagstiftningen i en annan medlemsstat är tillämplig, ska beslutet vara provisoriskt och institutionen ska utan dröjsmål underrätta de utsedda institutionerna i varje medlemsstat där verksamhet utövas och/eller där arbetsgivaren är belägen om det provisoriska beslutet om tillämplig lagstiftning. Det provisoriska beslutet ska bli slutgiltigt två månader efter det att de institutioner som utsetts av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna har underrättats, såvida inte minst en av dessa institutioner senast vid utgången av denna tvåmånadersperiod underrättar den utsedda institutionen i bosättningsorten om att den ännu inte kan godkänna det provisoriska beslutet eller om att den har en avvikande åsikt om detta.

5. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning, antingen provisoriskt eller slutgiltigt, har fastställts vara tillämplig ska utan dröjsmål underrätta den berörda personen och personens arbetsgivare om detta."

11. Artikel 19 ska ersättas med följande:

"Artikel 19

Tillhandahållande av information till berörda personer och arbetsgivare

1. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning i enlighet med avdelning II i grundförordningen blir tillämplig, ska underrätta den berörda personen och, i förekommande fall, personens arbetsgivare om de skyldigheter som föreskrivs i den lagstiftningen. Den behöriga institutionen ska ge dem den hjälp som behövs för att fullgöra de formaliteter som krävs enligt den lagstiftningen.
2. På begäran av den berörda personen eller av arbetsgivaren ska den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig i enlighet med avdelning II i grundförordningen utfärda ett intyg om att sådan lagstiftning är tillämplig och, i förekommande fall, ange till och med vilken dag och på vilka villkor denna lagstiftning är tillämplig.
3. Om en institution blir ombedd att utfärda det intyg som avses i punkt 2 ska den göra en ändamålsenlig bedömning av relevanta fakta för tillämpningen av bestämmelserna i avdelning II i grundförordningen och bekräfta att informationen i intyget är korrekt.
4. [...]
5. [...]"

11a.ny Efter artikel 19 ska följande införas:

"Artikel 19a

Samarbete i fall där det råder tvivel om en utfärdad handlingens giltighet vad gäller tillämplig lagstiftning

1. Om det råder tvivel om att en handling som styrker en persons ställning vid tillämpningen av tillämplig lagstiftning är giltig eller om att de fakta som ligger till grund för handlingen är korrekta, ska institutionen i den medlemsstat som tar emot handlingen vända sig till den utfärdande institutionen och begära nödvändiga förtydliganden och, i förekommande fall, att handlingen ska återkallas eller korrigeras. Den begärande institutionen ska motivera sin begäran och tillhandahålla relevanta styrkande handlingar som gav upphov till begäran.
2. Om den utfärdande institutionen får en sådan begäran, ska den ompröva grunderna för utfärdandet av handlingen och, om ett fel konstateras, återkalla eller korrigera den inom 30 arbetsdagar från mottagandet av begäran. Återkallande eller korrigerande ska ha retroaktiv verkan. I de fall där det finns en risk för ett oproportionerligt resultat och i synnerhet för förlust av ställning som försäkrad person under hela eller delar av den relevanta perioden i samtliga berörda medlemsstater, ska medlemsstaterna emellertid överväga att tillämpa artikel 16 i grundförordningen. Om den utfärdande institutionen utifrån tillgängliga bevis anser att det inte råder någon tvekan om att den sökande har gjort sig skyldig till bedrägeri i fråga om handlingen, ska den återkalla eller korrigera handlingen utan dröjsmål och med retroaktiv verkan.

3. Om den utfärdande institutionen, efter att ha omprövat grunderna för utfärdandet av handlingen inte kan upptäcka några fel, ska den sända alla tillgängliga bevis till den begärande institutionen inom 30 arbetsdagar från mottagandet av begäran. I brådskande fall, där skälen till ärendets brådskande natur klart anges och motiveras i begäran, ska detta ske inom tio arbetsdagar från och med mottagandet av begäran, trots att den utfärdande institutionen eventuellt inte har avslutat sina överläggningar enligt punkt 2 ovan.

4. Om den begärande institutionen efter att ha mottagit den tillgängliga bevisningen fortfarande tvivlar på att handlingen är giltig eller på att de fakta som ligger till grund för de uppgifter som anges i handlingen eller de uppgifter som legat till grund för handlingens utfärdande är korrekta, får den lägga fram bevis för detta och lämna in en ny begäran om förtydligande och i förekommande fall om att den utfärdande institutionen ska återkalla eller korrigera handlingen enligt det förfarande och de tidsramar som anges ovan.

5. Om den mottagande institutionens tvivel kvarstår och ingen överenskommelse nås mellan de berörda institutionerna, ska artikel 5.4 gälla."

12. [...]

13. I avdelning III ska kapitel I ersättas med följande:

"Förmåner vid sjukdom, förmåner vid långvarigt vårdbehov, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner".

14. Artikel 23 ska ersättas med följande:

"Artikel 23

Tillämpliga bestämmelser när det finns fler än ett system i bosättnings- eller vistelsemedlemsstaten

Om bosättnings- eller vistelsemedlemsstatens lagstiftning omfattar fler än ett försäkringssystem vid sjukdom, långvarig vård, moderskap eller faderskap för flera än en kategori av försäkrade personer, ska de tillämpliga bestämmelserna enligt artiklarna 17, 19.1, 20, 22, 24 och 26 i grundförordningen vara bestämmelserna i lagstiftningen om det allmänna systemet för anställda."

15. [...]

15a. ny I artikel 25 ska del A ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. När artikel 19 i grundförordningen tillämpas ska den försäkrade personen tillhandahålla vårdgivaren eller givaren av långvarig vård i vistelsemedlemsstaten en handling som utfärdats av dennes behöriga institution och i vilken det anges att personen har rätt till vårdförmåner. Om den försäkrade personen inte har en sådan handling, ska institutionen på vistelseorten, på begäran eller om det av andra skäl är nödvändigt, vända sig till den behöriga institutionen för att erhålla handlingen."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. De vårdförmåner som avses i artikel 19.1 i grundförordningen ska avse de vårdförmåner som utges i vistelsemedlemsstaten, enligt dess lagstiftning, och som av medicinska skäl eller till följd av behovet av långvarig vård är nödvändiga för att den försäkrade personen inte ska vara tvungen att före slutet av sin planerade vistelse återvända till den behöriga medlemsstaten för att få den behandling eller de förmåner vid långvarigt vårdbehov som är nödvändiga."

16. [...]

17. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

c) [...]

d) [...]

e) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"Den behöriga institutionen ska även informera institutionen på bosättnings- eller vistelseorten om utbetalning av kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov, om det i den lagstiftning som den senare institutionen tillämpar föreskrivs vårdförmåner vid långvarigt vårdbehov, vilka ingår i den förteckning som avses i artikel 33a.1 i grundförordningen."

17a.ny Artikel 32.1 ska ersättas med följande:

"1. Om en person eller en grupp av personer på begäran har undantagits från obligatorisk sjukförsäkring eller försäkring för långvarig vård och alltså inte omfattas av ett system för sjukförsäkring eller försäkring för långvarig vård på vilket grundförordningen är tillämplig, ska inte institutionen i en annan medlemsstat, uteslutande på grund av detta undantag, bli ansvarigt för att bära kostnaderna för vård- eller kontantförmåner till sådana personer eller en familjemedlem enligt avdelning III kapitel 1 i grundförordningen."

18. [...]

19. Artikel 43.3 ska ersättas med följande:

"3. Institutionen i varje medlemsstat ska, i enlighet med dess tillämpliga lagstiftning, beräkna de belopp som svarar mot de perioder av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring som i enlighet med artikel 53.3 c i grundförordningen inte omfattas av en annan medlemsstats bestämmelser om indragning, minskning eller innehållande."

19a.ny Efter artikel 54 ska följande införas:

"Artikel 54a

Förfarande vid tillämpning av artikel 61.2 i grundförordningen

-1. Vid den situation som avses i artikel 61.2 i grundförordningen ska den arbetslösa personen registrera sig som arbetssökande hos arbetsförmedlingen i den medlemsstat där den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden av verksamhet som egenföretagare inträffade och lämna in en ansökan om förmån till institutionen i denna medlemsstat. Om ansökan lämnas in till institutionen i den medlemsstat som avses i artikel 61.2 i grundförordningen ska denna institution omedelbart vidarebefordra ansökan till institutionen i den medlemsstat där den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden av verksamhet som egenföretagare inträffade. Det datum då den ursprungliga ansökan lämnades in ska gälla alla de berörda institutionerna.

1. Efter det att institutionen i den medlemsstat där den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden av verksamhet som egenföretagare inträffade har undersökt ansökan ska den – om det fastställs att den arbetslösa personen inte uppfyller villkoren för sammanläggning i enlighet med artikel 61.1 i grundförordningen och det framgår av de uppgifter som den förfogar över att den arbetslösa personen har fullgjort den period som krävs för att ha rätt till förmåner i enlighet med artikel 61.2 i grundförordningen – omedelbart översända en handling till institutionen i den medlemsstat som avses i artikel 61.2 i grundförordningen. I annat fall ska institutionen i den medlemsstat där den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden av verksamhet som egenföretagare inträffade kontakta den institution som avses i artikel 61.2 i grundförordningen innan den översänder handlingen för att fastställa om den period som avses i artikel 61.2 i grundförordningen fullgjordes i den medlemsstaten.

2. Den handling som avses i punkt 1 ska innehålla de uppgifter som krävs om den arbetslösa personens situation. Administrativa kommissionen ska fastställa handlingens format och innehåll."

19b.ny Artikel 55.1 ska ersättas med följande:

"För att omfattas av bestämmelserna i artikel 64, artikel 64a.2 eller artikel 65.3 i grundförordningen ska en arbetslös person som beger sig till en annan medlemsstat före avresan underrätta den behöriga institutionen och begära en handling som styrker att han eller hon fortfarande har rätt till förmåner enligt de villkor som anges i artikel 64.1 b i grundförordningen."

20. Artikel 55.4 ska ersättas med följande:

"Institutionen i den medlemsstat till vilken den arbetslösa personen har begett sig ska omedelbart översända en handling till den behöriga institutionen med uppgift om vilken dag personen registrerades hos arbetsförmedlingen och om personens nya adress.

Om det under den tid som den arbetslösa personen har rätt att behålla förmånerna inträffar något som sannolikt kan påverka rätten till förmåner, ska institutionen i den medlemsstat till vilken den arbetslösa personen har begett sig omedelbart översända en handling med relevanta upplysningar till den behöriga institutionen och till den berörda personen.

På den behöriga institutionens begäran ska institutionen i den medlemsstat till vilken den arbetslösa personen har begett sig varje månad lämna relevanta upplysningar om uppföljningen av den arbetslösa personens situation och särskilt ange om personen fortfarande är registrerad hos arbetsförmedlingen och följer de kontrollförfaranden som fastställts."

21. Artikel 55.7 ska ersättas med följande:

"Punkterna 2–6 ska även tillämpas på de situationer som omfattas av artiklarna 64a och 65.3 i grundförordningen."

22. I artikel 56 ska följande punkt läggas till som punkt -1:

"Den behöriga institution som avses i artikel 65.1, i artikel 65.2 sista meningen eller i artikel 65.2 a i grundförordningen ska informera helt arbetslösa personer om deras skyldigheter och förse dem med handlingar som ska innehålla all nödvändig information rörande mottagandet av arbetslöshetsförmåner i enlighet med dess lagstiftning i bosättningsmedlemsstaten. Bosättningsmedlemsstatens institution ska, på den behöriga myndighetens begäran, omedelbart underrätta den behöriga myndigheten om alla omständigheter som den känner till och som kan påverka rätten till förmåner, i synnerhet om de helt arbetslösa personerna har blivit anställda eller egenföretagare i bosättningsmedlemsstaten."

23. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"När en arbetslös person, i enlighet med artikel 65.4 i grundförordningen, beslutar att ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande även i den medlemsstat som inte utger förmånerna genom att registrera sig som arbetssökande där, ska personen underrätta institutionen och arbetsförmedlingen i den medlemsstat som utger förmånerna om detta.

På begäran av arbetsförmedlingen i den medlemsstat som inte utger förmånerna, ska arbetsförmedlingen i den medlemsstat som utger förmånerna överlämna relevanta upplysningar om den arbetslösa personens registrering och arbetssökande. Arbetsförmedlingen i den medlemsstat som inte utger förmånerna ska också, på den behöriga myndighetens begäran, omedelbart underrätta den behöriga myndigheten om alla omständigheter som den känner till och som kan påverka rätten till förmåner, i synnerhet om de helt arbetslösa personerna har blivit anställda eller egenföretagare i bosättningsmedlemsstaten."

b) Punkt 3 ska utgå.

24. [...]

25. I artikel 64.1 ska första strecksatsen ersättas med följande:

" – Index (i = 1, 2, 3 och 4) motsvarar de fyra åldersgrupperna vid beräkningen av de fasta beloppen enligt följande:

i = 1: personer under 65 år.

i = 2: personer mellan 65 och 74 år.

i = 3: personer mellan 75 och 84 år.

i = 4: personer som är 85 år eller äldre."

26. Artikel 65 ska ersättas med följande:

"Artikel 65

Meddelande om genomsnittliga årskostnader

1. Den genomsnittliga årskostnaden per person i varje åldersgrupp ett bestämt år ska meddelas revisionskommittén senast vid utgången av det andra året efter det år uppgifterna avser.

2. De genomsnittliga årskostnader som fastställs i enlighet med punkt 1 ska varje år offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning efter godkännande av administrativa kommissionen.

3. Om en medlemsstat inte kan anmäla den genomsnittliga årskostnaden för ett visst år inom den utsatta tidsfrist som avses i punkt 1 ska den inom samma tidsfrist begära tillstånd av administrativa kommissionen och revisionskommittén att få använda de genomsnittliga årskostnader för den medlemsstaten som offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning för året som föregår det år för vilket anmälan saknas. När en medlemsstat söker ett sådant tillstånd krävs det att den förklarar varför den inte kan meddela de årliga genomsnittliga kostnaderna för året i fråga. Om administrativa kommissionen, med beaktande av revisionskommitténs yttrande, godkänner medlemsstatens begäran, ska ovan nämnda genomsnittliga kostnader offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Undantaget i punkt 3 får inte beviljas för på varandra följande år."

26a.ny Artikel 67.3 ska ersättas med följande:

"I det fall som avses i artikel 6.5 andra stycket och artikel 73.2 i tillämpningsförordningen ska den period som anges i punkterna 1 och 2 i den här artikeln inte börja löpa innan behörig institution har fastställts."

27. Artikel 70 ska utgå.

27a.ny Artikel 72.1 ska ersättas med följande:

"Om inte annat föreskrivs i artikel 73 i den här förordningen kan en medlemsstats institution om den felaktigt har betalat ut förmåner till en person, enligt de villkor och begränsningar som fastställs i den lagstiftning som den tillämpar, begära att institutionen i varje annan medlemsstat som är ansvarig för att betala ut förmåner till denna person ska dra av det felaktiga beloppet från fordringar som personen i fråga har eller löpande utbetalningar till personen i fråga, oavsett från vilken gren av trygghetssystemen som förmånen utbetalas. Institutionen i den sistnämnda medlemsstaten ska dra av beloppet i fråga enligt de villkor och begränsningar som gäller för denna avräkningsmetod i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar, på samma sätt som om den själv hade betalat ut för höga belopp, och överföra det avdragna beloppet till den institution som felaktigt har betalat ut förmåner."

28. Artikel 73 ska ersättas med följande:

"Artikel 73

Avräkning av felaktigt utbetalade kontantförmåner, vårdförmåner och bidrag i fall av en retroaktiv ändring av tillämplig lagstiftning eller andra situationer där en institution inte var behörig

1. Vid retroaktiv ändring av tillämplig lagstiftning, bland annat situationer som avses i artikel 6.4 och 6.5 i tillämpningsförordningen, samt i andra fall där en institution som inte var behörig felaktigt betalade ut eller utgav förmåner eller felaktigt erhöll bidrag, ska denna institution sammanställa en redovisning av det utbetalda eller erhållna beloppet och översända den till den institution som fastställts som behörig för återbetalning av dessa senast sex månader efter det att ändringen av tillämplig lagstiftning har fastställts eller den institution som är ansvarig för att bevilja förmånerna eller ta emot bidragen har identifierats.

2. Vårdförmåner ska återbetalas av den institution som fastställts som behörig i enlighet med artiklarna 66–68 i tillämpningsförordningen.

3. Den institution som fastställts som behörig för utbetalningen av kontantförmånerna ska dra av det belopp den måste återbetala till den institution som inte var behörig eller endast provisoriskt behörig från fordringen för motsvarande förmåner som den är skyldig den berörda personen och utan dröjsmål överföra det avdragna beloppet till den senare institutionen.

Om det felaktigt utbetalda beloppet överstiger fordringen, eller om det inte finns någon fordran, ska den institution som fastställts som behörig dra av detta belopp från löpande utbetalningar, enligt villkoren och begränsningarna i enlighet med den lagstiftning den tillämpar, och utan dröjsmål överföra det avdragna beloppet till den institution som felaktigt betalade kontantförmånerna som ersättning.

4. Den institution som felaktigt har erhållit avgifter från en juridisk och/eller fysisk person ska inte återbetala beloppen i fråga till den person som betalade dem förrän denna institution från den institution som fastställts som behörig har mottagit uppgifter om de belopp som den har rätt till från förmånstagaren.

På begäran av den institution som fastställts som behörig, som ska göras senast tre månader efter det att institutionen har mottagit redovisningen av det belopp som betalats eller mottagits, ska den institution som felaktigt mottog avgifterna överföra dessa avgifter till den institution som fastställts som behörig för den perioden, i syfte att reglera situationen beträffande de avgifter som den juridiska och/eller fysiska personen är skyldig den. De överförda avgifterna ska retroaktivt anses ha betalats till den institution som fastställts som behörig.

Om de felaktigt mottagna avgifterna överstiger det belopp som den juridiska eller fysiska personen är skyldig den institution som fastställts som behörig, ska den institution som felaktigt mottog avgifterna återbetala överskottet av det belopp som den är skyldig till den berörda juridiska och/eller fysiska personen.

5. Tidsfrister i nationell lagstiftning ska inte utgöra någon giltig grund för att vägra reglering av fordringar mellan institutioner enligt denna artikel.

6. När det gäller förfaranden i enlighet med artikel 5.2 eller artikel 6.3 i den här förordningen ska den här artikeln inte gälla fordringar som var äldre än 36 månader den dag då förfarandet inleddes.

7. Två eller flera medlemsstater kan gemensamt enas om särskilda bestämmelser och förfaranden som skiljer sig åt från dem som föreskrivs i punkterna 1–6 i den här artikeln och, när det gäller vårdförmåner, tillämpa artikel 35.3 i grundförordningen, förutsatt att dessa bestämmelser och förfaranden inte missgynnar den eller de berörda personerna.

8. Administrativa kommissionen ska ange detaljerade arrangemang för tillämpningen av den här artikeln."

28a.ny Artikel 75.1 ska ersättas med följande:

"1. I detta avsnitt avses med

- *fordran*: alla fordringar som gäller bidrag eller förmåner som felaktigt utbetalats eller utgetts, inklusive ränta, böter, administrativa påföljder och alla andra avgifter och kostnader i samband med fordran i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat som gör fordran gällande,
- *sökande part*: i fråga om varje medlemsstat, varje institution som lämnar en begäran om information, underrättelse eller indrivning avseende en fordran enligt definitionen ovan,
- *anmodad part*: i fråga om varje medlemsstat, varje institution till vilken en begäran om information, delgivning eller indrivning kan lämnas.
- *det datum då fordringen förfaller*: det datum då skulden skulle ha betalats i enlighet med den nationella lagstiftningen i den sökande partens medlemsstat."

28b.ny Artikel 75.3 ska utgå.

29. I artikel 75.3 ska följande punkt läggas till som punkt 4:

"4. Om återbetalning av avgifter för social trygghet gäller en person som bor eller vistas i en annan medlemsstat får den medlemsstat som ska återbetala beloppet, i enlighet med artikel 2.2 i denna förordning, underrätta vistelse- eller bosättningsmedlemsstaten om kommande återbetalningar utan att först ha mottagit en föregående begäran om att göra detta."

30. [...]

31. Artikel 77 ska ersättas med följande:

"Artikel 77

Delgivning

1. Den anmodade parten ska på begäran av den sökande parten, och i enlighet med gällande regler om delgivning av liknande dokument eller beslut i den egna medlemsstaten, delge mottagaren alla dokument och beslut, även av juridisk art, som kommer från den sökande partens medlemsstat och som gäller en fordran och/eller indrivning av denna fordran.
2. Begäran om delgivning ska åtföljas av ett standardformulär med åtminstone följande uppgifter:
 - a) Namn, adress och andra uppgifter som är relevanta för identifiering av mottagaren.
 - b) Syftet med delgivningen och den tidsfrist inom vilken delgivningen ska utföras.
 - c) En beskrivning av den bifogade handlingen samt den berörda fordrans art och belopp.
 - d) Namn, adress och andra kontaktuppgifter avseende
 - i) det kontor som är ansvarigt för den bifogade handlingen och, om detta inte är detsamma,
 - ii) det kontor som kan lämna ytterligare upplysningar om den delgivna handlingen eller om möjligheterna att bestrida betalningsskyldigheten.
3. Den anmodade parten ska utan dröjsmål underrätta den sökande parten om de åtgärder som har vidtagits med anledning av dess begäran om delgivning, och särskilt om vilket datum dokumentet eller beslutet skickades till mottagaren.

4. Den sökande parten ska begära delgivning enligt denna artikel endast när den inte kan utföra delgivningen i enlighet med gällande bestämmelser för delgivning av den berörda handlingen i den medlemsstaten, eller när sådan delgivning skulle medföra orimliga svårigheter.

5. Den anmodade parten ska se till att delgivning i den anmodade partens medlemsstat utförs i enlighet med den anmodade partens medlemsstats gällande nationella lagstiftning, förordningar och administrativa praxis.

6. Punkt 5 påverkar inte annan typ av delgivning som genomförs av en myndighet i den sökande partens medlemsstat i enlighet med de bestämmelser som gäller i den medlemsstaten. En myndighet i den sökande partens medlemsstat får delge alla handlingar direkt med rekommenderad post eller på elektronisk väg till en person som befinner sig på en annan medlemsstats territorium."

32. Artikel 78 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Den anmodade parten ska på begäran av den sökande parten driva in fordringar som omfattas av en exekutionstitel i den sökande partens medlemsstat. En begäran om indrivning ska åtföljas av en enhetlig exekutionstitel i den anmodade partens medlemsstat."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Den sökande parten får begära indrivning endast om

a) fordran och exekutionstiteln för indrivning inte bestrids i den egna medlemsstaten, utom i de fall då artikel 81.2 andra stycket i denna förordning tillämpas,

b) [...]

c) den preskriptionsfrist som föreskrivs i den egna lagstiftningen inte har löpt ut."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Innan den sökande parten begär indrivning ska de lämpliga indrivningsförfaranden som finns i den sökande medlemsstaten tillämpas, utom i följande fall:

a) Om det är uppenbart att det inte finns några tillgångar som kan drivas in i den sökande partens medlemsstat eller att ett sådant förfarande inte leder till att hela fordran betalas, och den sökande parten har specifika upplysningar som tyder på att den berörda personen har tillgångar i den anmodade partens medlemsstat.

b) Om tillämpningen av sådana förfaranden i den sökande partens medlemsstat skulle medföra orimliga svårigheter.

Om en anmodad part mottar en begäran om indrivning från en sökande part ska den sökande parten på begäran av den anmodade parten tillhandahålla alla ytterligare upplysningar som den anmodade parten behöver vid indrivningen av fordran. Den sökande parten ska inte vara skyldig att tillhandahålla de upplysningar som anges i artikel 76.3 i denna förordning."

ca) ny Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Begäran om indrivning ska även innehålla en försäkran från den sökande parten om att villkoren i punkterna 2 och 3 är uppfyllda."

d) Följande punkt 6 ska läggas till:

"6. En begäran om indrivning av en fordran får åtföljas av andra handlingar som avser fordran och som utfärdats i den sökande medlemsstaten."

33. Artikel 79 ska ersättas med följande:

"Artikel 79

Exekutionstitel för indrivning av en fordran

1. Denna enhetliga exekutionstitel som medger verkställighet i den anmodade partens medlemsstat ska motsvara huvudinnehållet i den ursprungliga exekutionstiteln och ska utgöra den enda grundvalen för indrivningen och de säkerhetsåtgärder som vidtas i den anmodade partens medlemsstat. Det ska inte bli föremål för någon form av åtgärd för erkännande, komplettering eller ersättande i den medlemsstaten.

2. Denna enhetliga exekutionstitel ska innehålla följande:

a) Namn och adress och andra relevanta uppgifter som behövs för identifiering av den berörda fysiska eller juridiska personen och/eller tredje man som innehar dennes tillgångar.

b) Namn och adress och andra relevanta uppgifter om kontoret med ansvar för bedömning av fordran, och, om det inte är detsamma, det kontor som kan ge närmare upplysningar om fordran eller möjligheterna att bestrida betalningsskyldigheten.

c) Relevant information om den exekutionstitel för indrivning som har utfärdats i den sökande partens medlemsstat.

d) En beskrivning av fordran, inklusive art, period som fordran gäller, det datum då fordran förfaller samt andra datum av betydelse för indrivningsprocessen, kapitalfordran, ränta, böter, administrativa påföljder och alla andra avgifter och kostnader, med beloppet angivet i valutan i den sökande och den anmodade partens medlemsstater.

e) Datum då den sökande och/eller den anmodade parten delgav mottagaren exekutionstiteln.

f) Från och med vilken dag och under vilken period verkställighet är möjlig enligt gällande lagstiftning i den sökande partens medlemsstat.

g) Alla övriga relevanta upplysningar."

34. Artikel 80 ska ersättas med följande:

"Artikel 80

Betalningssätt och betalningsfrister

1. Fordringar ska drivas in i valutan i den anmodade partens medlemsstat. Om inte annat följer av artikel 85.1a ska den anmodade parten överföra hela beloppet för den fordran den driver in till den sökande parten.

Vid överföringen av fordransbeloppet till den sökande parten ska den anmodade parten också tillhandahålla relevanta uppgifter som behövs för identifiering av den berörda fysiska eller juridiska personen i enlighet med artikel 79.2 i denna förordning.

2. Den anmodade parten får, om gällande lagar, andra författningar och administrativa bestämmelser i den egna medlemsstaten så medger, bevilja gäldenären en betalningsfrist eller godkänna ett avbetalningsförfarande. Den ränta som den anmodade parten uppbär med anledning av denna betalningsfrist ska också överföras till den sökande parten. Den anmodade parten ska informera den sökande parten om varje sådant beslut.

Från den dag då begäran om indrivning tas emot ska den anmodade parten ta ut ränta för sen betalning i enlighet med den anmodade partens medlemsstats gällande lagar, förordningar och administrativa bestämmelser."

35. Artikel 81 ska ersättas med följande:

"Artikel 81

**Bestridande av en fordran eller en exekutionstitel för indrivning av en fordran och
bestridande av verkställighetsåtgärder**

1. Om en fordran, den ursprungliga exekutionstiteln som medger verkställighet i den sökande partens medlemsstat, den enhetliga exekutionstitel som medger verkställighet i den anmodade partens medlemsstat eller giltighet för anmälan som en myndighet gjort i den sökande partens medlemsstat under indrivningsförfarandets gång bestrids av en berörd part, ska denna berörda part överlämna ärendet till de behöriga myndigheterna i den sökande partens medlemsstat i enlighet med den lagstiftning som gäller i den medlemsstaten. Den sökande parten ska utan dröjsmål underrätta den anmodade parten om denna åtgärd. Den berörda parten får också informera den anmodade parten om åtgärden.

2. Så snart som den anmodade parten har tagit emot den underrättelse eller den information som avses i punkt 1, antingen från den sökande parten eller från den berörda parten, ska den skjuta upp verkställighetsförfarandet i avvaktan på det beslut som den lämpliga myndigheten fattar i detta ärende, såvida inte den sökande parten begär indrivning av fordran enligt andra stycket i den här punkten. Om den anmodade parten anser det nödvändigt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 84 i tillämpningsförordningen, får den vidta säkerhetsåtgärder för att säkerställa indrivningen av fordran, om gällande bestämmelser i lagar eller andra författningar i den egna medlemsstaten medger ett sådant förfarande för liknande fordringar.

Utan hinder av första stycket får den sökande parten, i enlighet med gällande lagar, andra författningar och förvaltningspraxis i den egna medlemsstaten, begära att den anmodade parten driver in en fordran som bestrids, i den mån som gällande lagar och andra författningar i den anmodade partens medlemsstat medger en sådan åtgärd. En sådan begäran ska vara motiverad. Om tvisten senare avgörs till gäldenärens fördel, ska den sökande parten ansvara för återbetalningen av hela det indrivna beloppet och eventuell upplupen ersättning enligt gällande lagstiftning i den anmodade partens medlemsstat.

3. Om bestridandet gäller verkställighetsåtgärder som vidtas i den anmodade partens medlemsstat eller giltighet för anmälan som en myndighet gjort i den sökande partens medlemsstat ska ärendet hänskjutas till den lämpliga myndigheten i den medlemsstaten i enlighet med dess lagar och andra författningar.

4. [...]

5. [...]".

(Observera att punkterna 4 och 5 hanteras i den nya artikel 81a.)

35a. ny Efter artikel 81 ska följande införas:

"Artikel 81a

Återkallelser och ändringar

1. Den sökande parten ska omedelbart underrätta den anmodade parten om eventuell senare ändring eller återkallelse av dess begäran om indrivning och ange skälen för denna ändring eller detta tillbakadragande.

2. Om ändringen av begäran orsakats av ett beslut av den lämpliga myndighet som avses i artikel 81.1 ska den sökande parten översända detta beslut tillsammans med ett reviderat enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade partens medlemsstat. Den anmodade parten ska därefter fortsätta med ytterligare indrivningsåtgärder på grundval av det reviderade dokumentet.

Den indrivning eller de säkerhetsåtgärder som redan vidtagits på grundval av det ursprungliga enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade partens medlemsstat kan fortsätta på grundval av det reviderade dokumentet, såvida inte ändringen av begäran beror på att det ursprungliga dokument som medgav verkställighet i den sökande partens medlemsstat eller det ursprungliga enhetliga dokument som medgav verkställighet i den anmodade partens medlemsstat förklarats ogiltigt.

Artiklarna 79 och 81 är tillämpliga med avseende på det reviderade dokumentet.

3. Om begäran ändras av någon annan anledning och sådana ändringar inbegriper en minskning av beloppet för fordran, ska den anmodade parten fortsätta den indrivning eller de säkerhetsåtgärder som redan vidtagits, men denna verkställighet ska begränsas till det belopp som ännu är utestående."

36. Artikel 82 ska ersättas med följande:

"Artikel 82

Begränsning av bistånd

1. Utan att det påverkar behörigheten att bevilja biståndet ska den anmodade parten inte vara skyldig att

a) bevilja det bistånd som avses i artiklarna 78–81 i denna förordning om indrivning av fordran på grund av gäldenärens situation skulle skapa allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter i den anmodade partens medlemsstat, under förutsättning att gällande lagar, andra författningar och förvaltningspraxis i den anmodade partens medlemsstat medger en sådan åtgärd för liknande nationella fordringar,

b) bevilja det bistånd som avses i artiklarna 76–81 i denna förordning om den ursprungliga begäran enligt artiklarna 76–78 i denna förordning avser fordringar som är äldre än fem år, räknat från det datum då fordran förfaller i den sökande partens medlemsstat till tidpunkten för den ursprungliga begäran om bistånd. I de fall då fordran eller den ursprungliga exekutionstiteln i den sökande partens medlemsstat bestrids ska femårsperioden emellertid anses börja den dag som det fastställs att fordran eller exekutionstiteln för indrivning av fordran inte längre får bestridas.

Dessutom ska femårsperioden anses börja den dag då hela betalningsfristen löper ut, i de fall de behöriga myndigheterna i den sökande partens medlemsstat godtar en förlängning av tidsfristen för betalning eller en avbetalningsplan.

I sådana fall ska den anmodade parten dock inte vara skyldig att bevilja bistånd vad avser fordringar som är äldre än tio år, beräknat från den dag då fordran förfaller i den sökande partens medlemsstat.

2. Den anmodade parten ska informera den sökande parten om skälen till att den inte tillmötesgår en begäran om bistånd."

37. Artikel 84 ska ersättas med följande:

"Artikel 84

Säkerhetsåtgärder

1. På motiverad begäran av den sökande parten ska den anmodade parten vidta säkerhetsåtgärder, om detta är förenligt med dess nationella lagstiftning och administrativa praxis, för att säkerställa indrivning om en fordran eller den exekutionstitel som möjliggör verkställighet i den sökande medlemsstaten är bestridd när begäran görs eller om fordran ännu inte är föremål för en exekutionstitel i den sökande medlemsstaten, om säkerhetsåtgärder också är möjliga i en liknande situation enligt nationell lagstiftning och administrativ praxis i den sökande medlemsstaten.

Den handling som utfärdats för att medge säkerhetsåtgärder i den sökande partens medlemsstat, och som avser den fordran för vilken ömsesidigt bistånd begärs ska, i förekommande fall, bifogas begäran om säkerhetsåtgärder i den anmodade partens medlemsstat. Denna handling ska inte bli föremål för någon åtgärd för erkännande, komplettering eller ersättande i den anmodade partens medlemsstat.

2. En begäran om säkerhetsåtgärder får åtföljas av andra handlingar som avser fordran och som utfärdats i den sökande medlemsstaten.

3. Vid tillämpning av första stycket ska de bestämmelser och förfaranden som anges i artiklarna 78, 79, 81 och 82 i denna förordning gälla i förekommande fall."

38. Artikel 85.1 ska ersättas med följande:

"1. Den anmodade parten ska från den berörda fysiska eller juridiska personen driva in och behålla ersättning för alla de kostnader som är förknippade med indrivningen och som den åsamkats, enligt lagar och andra författningar som gäller för liknande fordringar i den anmodade partens medlemsstat.

1a. Om indrivningskostnaderna inte kan drivas in från gäldenären utöver fordransbeloppet ska de antingen dras av från det belopp som faktiskt kunde drivas in eller, om detta inte är möjligt, ersättas av den sökande parten. Den sökande parten och den anmodade parten får komma överens om särskilda former för återbetalning anpassade till det enskilda fallet eller enas om att avstå från återbetalning av sådana kostnader."

39. Efter artikel 85 ska följande artikel 85a införas:

"Artikel 85a

Närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar

1. Genom överenskommelse mellan den sökande parten och den anmodade parten och i enlighet med de arrangemang som fastställts av den anmodade parten får de tjänstemän som bemyndigats av den sökande parten för att främja sådant ömsesidigt bistånd som föreskrivs i detta avsnitt

a) närvara vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade partens medlemsstat utför sina arbetsuppgifter,

b) närvara vid administrativa utredningar som utförs på den anmodade partens medlemsstats territorium,

c) bistå de behöriga tjänstemännen i den anmodade partens medlemsstat under domstolsförfaranden i den medlemsstaten.

2. Om det är tillåtet enligt den gällande lagstiftningen i den anmodade partens medlemsstat kan det i den överenskommelse som avses i punkt 1 b föreskrivas att tjänstemän från den sökande partens medlemsstat får höra enskilda personer och granska handlingar.

3. De tjänstemän som av den sökande parten har bemyndigats att tillämpa de möjligheter som punkterna 1 och 2 erbjuder ska alltid kunna visa upp ett skriftligt tillstånd som anger deras identitet och befattning."

39a. ny Artikel 86 ska utgå.

39b.ny Följande artikel ska införas som artikel 86a i avdelning IV kapitel III avsnitt 2:

"Artikel 86a

Befogenhet att anta genomförandeakter

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter närmare fastställa förfarandet för indrivning. Dessa genomförandeakter ska fastställa

a) de praktiska arrangemang som krävs för tillämpningen av detta avsnitt vad gäller översändande av uppgifter, handlingar och beslut på elektronisk väg till den berörda personen i enlighet med artikel 4,

b) formatet på den enhetliga exekutionstitel som avses i artikel 79,

c) de upplysningar som den anmodade parten ska tillhandahålla den sökande parten om utvecklingen eller resultatet för begäran och den tidsram som ska tillämpas i detta avseende,

d) de åtgärder som ska vidtas av de berörda institutionerna vid ändring eller återkallelse av den fordran som är föremål för en begäran om indrivning,

e) ytterligare detaljerade regler som krävs för genomförande av artiklarna 75.2, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82.1, 83 andra stycket, 84, 85 och 85a, och

f) ett lägsta tröskelvärde för de belopp för vilka en begäran om indrivning kan lämnas.

2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76b i förordning (EG) nr 883/2004."

40. Artikel 87 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska hänvisningen till "artikel 34" ersättas med "artikel 1 vb".

b) I slutet av punkt 6 ska följande mening läggas till:

"Om den institution som uppmanats att utföra kontrollen också använder resultaten för att bevilja förmåner för egen räkning åt den berörda personen enligt den lagstiftning som den tillämpar ska den emellertid inte göra anspråk på den ersättning som avses i föregående mening."

41. Artikel 89.3 ska utgå.

42. Artikel 92 ska utgå.

43. I artikel 93 ska "artikel 87" ersättas med artiklarna 87–87b".

44. Artikel 94a ska införas på följande sätt:

"Artikel 94a

Särskilda övergångsbestämmelser

Innan förordning (EU) xxxx träder i kraft ska artiklarna 56 och 70 i den version av tillämpningsförordningen som är i kraft före den [dagen för ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx] fortsätta att tillämpas på arbetslöshetsförmåner för vilka ansökningar lämnats in före [*EUT: för in exakt datum motsvarande 24 månader efter ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx*].

Artiklarna 56 och 70 i den här förordningen som var i kraft före ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx ska fortsätta att vara tillämpliga på Luxemburg till och med den [*EUT: för in exakt datum motsvarande 3 år efter det tillämpningsdatum som anges i artikel 3 andra stycket i förordning (EU) xxxx*].

Luxemburg kan dock meddela kommissionen att det är nödvändigt att förlänga denna period med ytterligare två år. Ett sådant meddelande om förlängning ska göras i god tid före utgången av den treårsperiod som avses i föregående stycke. Detta meddelande ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 73 i denna förordning som är i kraft före ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx ska fortsätta att tillämpas på regleringar av fordringar som inletts före den [*EUT: för in exakt datum motsvarande 24 månader efter ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx*].

Avdelning IV kapitel III avsnitt 3 i denna förordning som är i kraft före ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx ska fortsätta att tillämpas på begäran och bestridanden som lämnats före den [*EUT: för in exakt datum motsvarande 24 månader efter ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx*].".

45. Artikel 96 ska ändras på följande sätt:

a) Den andra meningen i punkt 1 ska ersättas med följande:

"Med undantag för artikel 107 ska förordning (EEG) nr 574/72 dock fortsätta att gälla och ha kvar sin rättsverkan med avseende på"

b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

"1a. Vid tillämpning av den lagstiftning som avses i punkt 1 ska bestämmelserna i artikel 90 i denna förordning gälla för valutaomräkning."

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den första dagen i månaden efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft, med undantag för ändringarna av artiklarna 1, 3, 11.2, 12, 13.4 a, 19, 20, 30, 32, 33a, 34, 60a–65, 68 och 68b samt bilagorna XII och XIII i förordning (EG) nr 883/2004 och av artiklarna 5.1 a–4, 14.1–14.5 a, 14.12, 16, 19a, 23–25, 28, 31, 32, 54a–56, 67, 70, 73 och 77–85 i förordning (EG) nr 987/2009, som ska tillämpas från och med den [*EUT: för in exakt datum motsvarande 24 månader efter ikraftträdandet*].

Ändringen av artikel 64 i förordning (EG) nr 987/2009 ska tillämpas från och med den 1 januari kalenderåret efter det kalenderår då denna förordning trädde i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande

BILAGA TILL FÖRORDNING (EU) XXXX

Bilagorna till förordning (EG) nr 883/2004 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Del I ska ändras på följande sätt:

-i. Avsnittet "ESTLAND" ska ersättas med följande:

"ESTLAND

Underhållsbidrag i enlighet med lagen om familjeförmåner av den 1 januari 2017".

i. Avsnittet "SLOVAKIEN" ska ersättas med följande:

"SLOVAKIEN

Underhållsbidragsersättning i enlighet med lag nr 201/2008 Coll. om underhållsersättning, i dess ändrade lydelse".

ii. Avsnittet "SVERIGE" ska ersättas med följande:

"SVERIGE

Underhållsstöd (17–19 kap. i socialförsäkringsbalken)".

b) Del II ska ändras på följande sätt:

i. Avsnittet "UNGERN" ska utgå.

-ii. Avsnittet "POLEN" ska ersättas med följande:

"POLEN

Engångsbidrag vid barns födelse (lagen om familjeförmåner)

Engångsförmån vid födelse av ett barn som diagnostiserats med en svår och obotlig funktionsnedsättning eller en icke-behandlingsbar sjukdom, som uppstod under barnets prenatala utveckling eller under värkarbetet".

ii. Avsnittet "RUMÄNIEN" ska utgå.

-iii. Avsnittet "SLOVAKIEN" ska ersättas med följande:

"SLOVAKIEN

Bidrag vid barns födelse."

iii. Följande nya avsnitt ska läggas till efter avsnittet "FINLAND":

"SVERIGE

Adoptionsbidrag (21 kap. i socialförsäkringsbalken (2010:110))".

2. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

i. Avsnittet "TYSKLAND-ÖSTERRIKE" ska ersättas med följande:

"TYSKLAND-ÖSTERRIKE

Artikel 14.2 g, h, i och j i konventionen om social trygghet av den 4 oktober 1995 (fastställande av behörighetsfördelningen mellan de båda länderna i fråga om tidigare försäkringsärenden och fullgjorda försäkringsperioder). Tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av den."

ii. Avsnittet "SPANIEN–PORTUGAL" ska utgå.

3. I bilaga III ska avsnitten "ESTLAND", "SPANIEN", "KROATIEN", "ITALIEN", "LITAUEN", "UNGERN", "NEDERLÄNDERNA", "FINLAND" och "SVERIGE" utgå.

4. Bilaga IV ska ändras på följande sätt:

a) Avsnittet "ESTLAND" ska införas efter "TYSKLAND".

b) Avsnittet "LITAUEN" ska införas efter "CYPERN".

c) Avsnittet "MALTA" ska införas efter "UNGERN".

d) Avsnittet "PORTUGAL" ska införas efter "POLEN".

e) Avsnittet "RUMÄNIEN" ska införas efter "PORTUGAL".

f) Avsnittet "SLOVAKIEN" ska införas efter "SLOVENIEN".

g) Avsnittet "FINLAND" ska införas efter "SLOVAKIEN".

h) Avsnittet "FÖRENADE KUNGARIKET" ska införas efter "SVERIGE".

5. Bilaga X ska ändras på följande sätt:

a) Avsnittet "TJECKIEN" ska utgå.

b) I avsnittet "TYSKLAND" ska led b ersättas med följande:

"b) Förmåner som ska täcka levnadsomkostnader enligt grundgarantin för arbetssökande i enlighet med volym II i lagen om social trygghet."

c) Avsnittet "ESTLAND" ska ändras på följande sätt:

i. Led a ska utgå.

ii. [...].

d) I avsnittet "UNGERN" ska led b ersättas med "." och led c ska utgå.

e) Följande avsnitt "RUMÄNIEN" ska införas efter avsnittet "PORTUGAL":

"RUMÄNIEN

Försörjningsstöd för pensionstagare (regeringens undantagsförordning nr 6/2009 genom vilken det införs en garanterad minsta socialpension, bekräftad i lag nr 196/2009)."

f) Avsnittet "SLOVENIEN" ska utgå.

fa) I avsnittet "FINLAND ska led b ersättas med "." och led c ska utgå.

g) Avsnittet "SVERIGE" ska ersättas med följande:

"SVERIGE

a) Bostadstillägg till pensionärer (99–103 kap. i socialförsäkringsbalken).

b) Äldreförsörjningsstöd (74 kap. i socialförsäkringsbalken)."

h) I avsnittet "FÖRENADE KUNGARIKET" ska följande led läggas till efter led e:

"f) Färdbidrag som ingår i invaliditetsförmån (del 4 i Welfare Reform Act 2012 och del 5 i Welfare Reform (Northern Ireland) Order 2015 (S.I. 2016/20106 (N.I.1)))."

6. Bilaga XI ska ändras på följande sätt:

a) I avsnittet "TJECKIEN" ska det befintliga stycket numreras med "1." och följande punkt ska läggas till:

"2. När en person beviljas tilläggsförmåner för försäkringsperioder som fullgjorts i enlighet med den f.d. tjeckiska och slovakiska federativa republikens lagstiftning, kan endast de försäkringsperioder som fullgjorts i enlighet med tjeckisk lagstiftning beaktas, trots vad som sägs i artiklarna 5 och 6 i denna förordning, för att personen ska anses ha uppfyllt kravet på minst ett års tjeckisk pensionsförsäkring inom den fastställda perioden efter dagen för den federala republikens upplösning (§ 106a, punkt 1, led b i lag nr 155/1995 Col. om pensionsförsäkring)."

- b) I avsnittet "TYSKLAND" ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. När kontantförmåner enligt § 47.1 i bok V av socialförsäkringsbalken, § 47.1 i bok VII av socialförsäkringsbalken och § 24i i bok V av socialförsäkringsbalken beviljas försäkrade personer som är bosatta i en annan medlemsstat, beräknas enligt det tyska försäkringssystemet nettolönen, som ligger till grund för beräkningen av förmånerna, som om den försäkrade personen vore bosatt i Tyskland, såvida inte den försäkrade personen begär en beräkning på grundval av den nettolön som denne faktiskt uppbär. När föräldrapenning enligt lagen om föräldrapenning och föräldraledighet (BEEG) beviljas till personer som är bosatta i en annan medlemsstat ska den behöriga myndigheten för tysk föräldrapenning beräkna den genomsnittliga förvärvsinkomsten per månad enligt §§2c–2f i lagen, som ligger till grund för beräkning av förmånerna, som om personen vore bosatt i Tyskland. Om skatteklass IV är tillämplig enligt §2e.3 andra meningen i BEEG eftersom förmånstagaren inte omfattades av någon tysk skatteklass under beräkningsperioden kan han eller hon begära att föräldrapenningen beräknas på grundval av den nettolön han eller hon faktiskt uppbär i bosättningsmedlemsstaten."

- c) I avsnittet "ESTLAND" ska det befintliga stycket numreras med "1." och följande punkt ska införas som punkt 2:

"2. Vid beräkning av en pro rata-förmån vid arbetsoförmåga enligt artikel 52.1 b i denna förordning kommer personens bosättningsperioder i Estland från 16 års ålder fram till det att försäkringsfallet inträffade att beaktas."

ca) Avsnittet "MALTA" ska ersättas med följande:

"MALTA

Särskilda bestämmelser för offentligt anställda

a) Personer anställda i enlighet med lagen om Maltas väpnade styrkor (kapitel 220 i Maltas lagstiftning), polislagen (kapitel 164 i Maltas lagstiftning), fängelselagen (kapitel 260 i Maltas lagstiftning) och civilskyddslagen (kapitel 411 i Maltas lagstiftning) ska behandlas som offentligt anställda endast vad avser tillämpningen av artiklarna 49 och 60 i denna förordning.

b) Pensioner som betalas i enlighet med de ovannämnda lagarna och i enlighet med pensionsförordningen (kapitel 93 i Maltas lagstiftning) ska, endast för tillämpningen av artikel 1 e i förordningen, betraktas som "särskilda system för offentligt anställda".

d) Avsnittet "NEDERLÄNDERNA" ska ändras på följande sätt:

i. Punkt 1 c ska ersättas med följande:

"c) Bestämmelserna i lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet) och lagen om långtidsvård (Wet langdurige zorg) rörande betalningsansvaret för avgifterna ska tillämpas på de personer som avses i led a och deras familjemedlemmar.

Familjemedlemmarnas avgifter ska betalas av den person från vilken rätten till sjukvård härrör, med undantag av familjemedlemmar till militär personal bosatta i en annan medlemsstat, vilka ska betala direkt."

ii. Punkt 1 d ska ersättas med följande:

"d) Bestämmelserna om sen anmälan till en försäkring enligt lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet) ska, för de personer som avses i punkt 1 a ii, även gälla vid sen registrering hos den centrala förvaltningsinstitutionen (CAK)."

iii. Punkt 1 e ska ersättas med följande:

"e) Personer som har rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat än Nederländerna och är bosatta eller tillfälligt vistas i Nederländerna ska ha rätt till vårdförmåner enligt de försäkringsvillkor som institutionen på bosättnings- eller vistelseorten erbjuder försäkrade i Nederländerna, med beaktande av artiklarna 11.1, 11.2, 11.3, 19.1 och 20.1 i lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet) och till de vårdförmåner som föreskrivs enligt lagen om långtidsvård (Wet langdurige zorg)."

iv. Punkt 1 f ska ersättas med följande:

"f) Vid tillämpning av artiklarna 23–30 i denna förordning ska följande förmåner (förutom de pensioner som omfattas av avdelning III kapitlen 4 och 5 i denna förordning) betraktas som pensioner enligt nederländsk lagstiftning:

— Pensioner som beviljas enligt lagen om privatisering – ABP (Wet privatisering ABP).

— Pensioner som beviljas enligt ramlagen om militärpensioner (Kaderwet militaire pensioenen).

— Förmåner vid arbetsoförmåga enligt lagen om förmåner vid arbetsoförmåga till militär personal (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen).

— Pensioner som beviljas enligt lagen om privatisering av järnvägspensionsfonder (Wet privatisering Spoorwegpensioenfonds).

- Pensioner som beviljas enligt anställningsvillkoren vid de nederländska järnvägarna (Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen).
- Förmåner som beviljas personer innan de uppnår lagstadgad pensionsålder i enlighet med ett pensionssystem vars syfte är att tillhandahålla förmåner för anställda och tidigare anställda under deras ålderdom eller en förmån då någon lämnar arbetsmarknaden i förtid i enlighet med ett system inom ramen för ett statligt avtal eller ett kollektivavtal om att lämna arbetsmarknaden i förtid eller ett system för att lämna arbetsmarknaden i förtid för personer från och med 55 års ålder.
- Förmåner som beviljas militär personal och offentligt anställda vid övertalighet, överårighet och förtidspensionering.
- Förmåner som beviljas efterlevande släktingar, som mottar efterlevandeförmåner inom ramen för ett eller flera av de ovannämnda systemen.
- Andra kollektiva invaliditets-, ålders- och efterlevandepensioner i enlighet med ett pensionsavtal eller ett pensionssystem inom den mening som avses i pensionslagen (Pensioenwet)."

Följande punkt ska införas efter punkt 1 f:

"fa) Varje person som avses i artikel 69.1 i lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet) och som den sista dagen i månaden före den månad då han eller hon fyller 65 år uppbär pension eller en förmån som i enlighet med led f i detta avsnitt behandlas som pension som ska betalas ut i enlighet med nederländsk lagstiftning ska betraktas som en pensionssökande enligt artikel 22 i denna förordning tills han eller hon uppnår den pensionsålder som avses i artikel 7a i lagen om allmän ålderspension (Algemene Ouderdomswet)."

vi. Punkt 1 h ska ersättas med följande:

"h) Vid tillämpning av artikel 18.1 i denna förordning ska de personer som avses i punkt 1 a ii i denna bilaga och som tillfälligt vistas i Nederländerna ha rätt till vårdförmåner enligt de försäkringsvillkor som institutionen på vistelseorten erbjuder försäkrade personer i Nederländerna, med beaktande av artiklarna 11.1, 11.2, 11.3, 19.1 och 20.1 i lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet) samt till de vårdförmåner som föreskrivs enligt lagen om långtidsvård (Wet langdurige zorg)."

e) Följande avsnitt "SLOVAKIEN" ska införas efter avsnittet "ÖSTERRIKE":

"SLOVAKIEN

När en person beviljas tilläggsförmåner för försäkringsperioder som fullgjorts i enlighet med den f.d. tjeckiska och slovakiska federativa republikens lagstiftning kan endast de försäkringsperioder som fullgjorts i enlighet med slovakisk lagstiftning beaktas, trots vad som sägs i artiklarna 5 och 6 i denna förordning, för att personen ska anses ha uppfyllt kravet på minst ett års slovakisk pensionsförsäkring inom den fastställda perioden efter dagen för den federala republikens upplösning (§ 69b, punkt 1, led b i lag nr 461/2003 Col. om socialförsäkring)."

f) Avsnittet "SVERIGE" ska ändras på följande sätt:

i. Punkterna 1 och 2 ska utgå.

ii. I punkt 3 ska "(lag 2000:798)" ersättas med följande:

"(6 kap. i införandelagen till 53–74 kap. i socialförsäkringsbalken)".

- iii. Punkt 4 ska ändras på följande sätt:
 - Hänvisningen till "8 kap. i lagen (1962:381) om allmän försäkring" ska ersättas med "34 kap. i socialförsäkringsbalken".
 - I led b ska hänvisningen till "8 kap. 2 och 8 §§ i den ovannämnda lagen" ersättas med "34 kap. 3, 10 och 11 §§ i den ovannämnda lagen" och hänvisningen till "lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension" ska ersättas med "59 kap. i socialförsäkringsbalken".
- iv. I punkt 5 a ska hänvisningen till "(lag 2000:461)" ersättas med "(82 kap. i socialförsäkringsbalken)".
- g) Avsnittet "FÖRENADE KUNGARIKET" ska ändras på följande sätt:
 - i. Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:
 1. När en person som uppnått pensionsålder före den 6 april 2016 enligt Förenade kungarikets lagstiftning kan ha rätt till ålderspension om
 - a) en tidigare makes eller registrerad partners avgifter beaktas som om de vore personens egna avgifter, eller

b) de gällande avgiftsvillkoren uppfylls av personens make, registrerade partner, tidigare make eller tidigare registrerade partner, ska bestämmelserna i avdelning III kapitel 5 i denna förordning tillämpas vid fastställandet av rätten till förmån enligt Förenade kungarikets lagstiftning, under förutsättning att maken eller den registrerade partnern eller den tidigare maken eller registrerade partnern, i varje enskilt fall, arbetar eller har arbetat som anställd eller egenföretagare och har omfattats av lagstiftningen i två eller flera medlemsstater. I detta fall ska hänvisningarna till "försäkringsperioder" i nämnda kapitel 5 betraktas som hänvisningar till försäkringsperioder som har fullgjorts av

i) en make, registrerad partner, tidigare make eller tidigare registrerad partner om ansökan lämnas in av

- en gift person eller registrerad partner, eller
- en person vars äktenskap eller registrerade partnerskap har upplösts av annan orsak än makens eller partnerns död, eller

ii) en tidigare make eller registrerad partner, om ansökan lämnas in av

- en änka, änklings eller registrerad partner som omedelbart före uppnådd pensionsålder inte hade rätt till bidrag för efterlevande make med barn, eller
- en änka vars make dog före den 9 april 2001 som omedelbart före uppnådd pensionsålder inte hade rätt till bidrag för änkor med barn, bidrag för efterlevande make med barn eller änkepension, eller som endast har rätt till åldersrelaterad änkepension beräknad enligt artikel 52.1 b i denna förordning (med "åldersrelaterad änkepension" avses en nedsatt änkepension enligt artikel 39.4 i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner (Social Security Contributions and Benefits Act 1992)).

Denna punkt gäller inte personer som har uppnått pensionsålder den 6 april 2016 eller senare.

2. Vid tillämpning av artikel 6 i denna förordning på bestämmelserna om rätt till biståndsförmån (attendance allowance), vårdbidrag (carer's allowance) och invaliditetsförmån (disability living allowance och personal independence payment) ska anställningsperioder, bosättningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare som har fullgjorts inom en annan medlemsstats territorium än Förenade kungarikets i nödvändig utsträckning beaktas för att kraven på vistelse i Förenade kungariket ska uppfyllas före den dag då rätten till den berörda förmånen först uppkommer."

ii. Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Vid tillämpningen av artikel 46 i denna förordning ska Förenade kungariket, om den berörda personen drabbades av arbetsoförmåga med invaliditet som följd medan han eller hon omfattades av en annan medlemsstats lagstiftning, vid tillämpningen av avsnitt 30A (5) i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner (Social Security Contributions and Benefits Act 1992), del 1 i lagen om reform av sociala förmåner (Welfare Reform Act 2007) eller motsvarande bestämmelser för Nordirland, beakta alla perioder under vilka personen för denna arbetsoförmåga har fått

- i) kontantförmåner vid sjukdom eller lön i stället för sådana förmåner, eller
- ii) förmåner enligt avdelning III kapiteln 4 och 5 i denna förordning som beviljats för den invaliditet som följde på arbetsoförmågan, enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten,

som om de var perioder med utbetalning av förmåner vid kortvarig arbetsoförmåga enligt avsnitten 30A (1)–(4) i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner (Social Security Contributions and Benefits Act 1992) eller sysselsättningsstöd och bistånd (beräkningsfas) som utbetalas enligt del 1 i lagen om reform av sociala förmåner (Welfare Reform Act 2007) eller motsvarande bestämmelser för Nordirland.

Vid tillämpningen av denna bestämmelse ska endast perioder under vilka personen skulle ha ansetts som arbetsoförmögen enligt Förenade kungarikets lagstiftning beaktas."

7. Följande bilagor ska införas efter bilaga XI:

"BILAGA XII

FÖRMÅNER VID LÅNGVARIGT VÅRDBEHOV SOM UTGES MED AVVIKELSE FRÅN ARTIKEL 33A.2

(Artikel 33a.2)

ÖSTERRIKE

Kontantförmån vid långvarigt vårdbehov (förbunds lag om förmåner vid långvarigt vårdbehov, BGGI. I Nr. 110/1993, i ändrad lydelse) som beviljas till följd av olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar och som samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 2 (Förmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar).

FRANKRIKE

a) Bidrag vid ständig tillsyn (artikel L.355-1 i lagen om social trygghet) samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 4 (Förmåner vid invaliditet) eller i enlighet med avdelning III kapitel 5 (Ålders- och efterlevandepensioner) beroende på vilken ytterligare förmån utöver vårdtillägget som utbetalas.

b) Tilläggsförmån vid ständig tillsyn (artikel L.434-2 i lagen om social trygghet) samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 2 (Förmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar).

TYSKLAND

Förmåner vid långvarigt vårdbehov avseende olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar (44 § i volym VII av den tyska sociallagen) samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 2 (Förmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar).

POLEN

Vårdtillägg (lagen av den 17 december 1998 om ålderdomsförmåner och invalidförmåner från socialförsäkringskassan) samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 4 (Förmåner vid invaliditet) eller enligt avdelning III kapitel 5 (Ålders- och efterlevandepensioner) beroende på vilken ytterligare förmån utöver vårdtillägget som utbetalas."

"BILAGA XIII

FAMILJEFÖRMÅNER I FORM AV KONTANTFÖRMÅNER AVSEDDA ATT
ERSÄTTA INKOMSTBORTFALL UNDER PERIODER FÖR VÅRD AV BARN

(Artikel 68b)".

Del I Familjeförmåner i form av kontantförmåner avsedda att ersätta inkomstbortfall
under perioder för vård av barn¹¹

(Artikel 68b.1)

11 Cypern, Grekland, Irland, Malta, Nederländerna och Förenade kungariket uppgav att de inte anser att någon av deras familjeförmåner kan betecknas som familjeförmåner i form av kontantförmåner avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn (*observera att denna fotnot ska införas endast i informationssyfte och att den inte kommer att tas med i den slutliga texten vid offentliggörandet i EUT*).

ÖSTERRIKE

- (a) Schablonmässigt bidrag för vård av barn (lag om bidrag för vård av barn, 2001/103).
- (b) Bidrag för vård av barn som ersättning för förvärvsinkomst (lag om bidrag för vård av barn, 2001/103).
- (c) Partnerbonus (lag om bidrag för vård av barn, 2001/103).

BELGIEN

Rätten till föräldraledighet i yrkeslivet (kungligt dekret av den 29.10.1997 om införandet av en föräldraledighet i yrkeslivet).

BULGARIEN

- (a) Förmåner i samband med graviditet och barnafödande (socialförsäkringslag, utfärdad som SG nr 110 av den 17.12.1999, i kraft sedan den 1 januari 2000) med början när barnet är sex månader.
- (b) Förmåner vid adoption av barn i åldern 2–5 år (socialförsäkringslag, utfärdad som SG nr 110 av den 17.12.1999, i kraft sedan den 1 januari 2000).
- (c) Förmåner vid vård av litet barn (socialförsäkringslag, utfärdad som SG nr 110 av den 17.12.1999, i kraft sedan den 1 januari 2000).

TJECKIEN

Föräldrapenning (lag nr 117/1995 om statligt socialstöd, i dess ändrade lydelse).

DANMARK

- a) Lönersättning (lag om utjämningsystem för mammor för den privata sektorn) från och med den 15:e veckan efter födseln.
- b) Kontantförmåner för mammor och pappor (samlad lagstiftning om rätt till ledighet och förmåner vid barnafödelse) från och med den 15:e veckan efter födseln.

ESTLAND

Förmån vid föräldraledighet (lag om familjeförmåner av den 15 juni 2016).

FINLAND

Föräldrapenning (sjukförsäkringslagen, 1224/2004).

FRANKRIKE

- a) Komplement till fritt val av tillämplig verksamhet (barn som fötts/adopterats före den 1 januari 2015) (artikel 60-II i lagen om finansiering av social trygghet för 2004).
- b) Gemensam förmån för barnuppfostran (PREPARE) (barn som är födda den 1 januari 2015 eller senare) (artikel 8-I-7° – lag nr 2014–873 av den 4 augusti 2014 för verklig jämställdhet mellan kvinnor och män).

TYSKLAND

Föräldrapenning (lag om föräldrapenning och föräldraledighet).

UNGERN

Barnomsorgsavgift (lag LXXXIII från 1997 om tjänster inom den obligatoriska sjukförsäkringen).

ITALIEN

Bidrag vid föräldraledighet (lagstiftningsdekret av den 26 mars 2001, nr 151).

LETTLAND

Föräldraförmån (lag om moderskaps- och sjukförsäkring av den 6.11.1995).

LITAUEN

Förmån vid vård av barn (lag av den 21 december 2000 om socialförsäkring vid sjukdom och moderskap nr IX-110, i dess ändrade lydelse).

LUXEMBURG

Inkomstersättning vid föräldraledighet (lag av den 3 november 2016 om reform av föräldraledigheten).

POLEN

- a) Ett tillägg till familjebidraget för vård av barn under föräldraledighet (lag av den 28 november 2003 om familjeförmåner).
- b) Familjeförmån (lag av den 28 november 2003 om familjeförmåner).

PORTUGAL

- a) Föräldrapenning (lagdekretet nr 89/2009 av den 9 april 2009 och nr 91/2009 av den 9 april 2009) med början den sjunde veckan efter födelsen.
- b) Förlängd föräldrapenning (lagdekretet nr 89/2009 av den 9 april 2009 och nr 91/2009 av den 9 april 2009).
- c) Adoptionsbidrag (lagdekretet nr 89/2009 av den 9 april 2009 och nr 91/2009 av den 9 april 2009).

RUMÄNIEN

Månatlig ersättning för vård av barn (regeringsförordning nr 111 av den 8 december 2010 om föräldraledighet och månatlig ersättning för vård av barn, med senare ändringar och tillägg).

SLOVAKIEN

Föräldrapenning (lag nr 571/2009 om föräldrapenning, i dess ändrade lydelse).

SLOVENIEN

(a) Föräldraersättning (lag om skydd av familjen och om familjeförmåner, Officiella tidningen nr 26/14 och 15/90, ZSDP-1).

(b) Föräldrapenning (lag om skydd av familjen och om familjeförmåner, Officiella tidningen nr 26/14 och 15/90, ZSDP-1).

SVERIGE

Föräldrapenning (socialförsäkringslagen).

Del II Medlemsstater som utger de familjeförmåner som avses i artikel 68b i sin helhet

(Artikel 68b.2)

ESTLAND

FINLAND

LITAUEN

LUXEMBURG

SVERIGE."